

اکثریت

دوشنبه ۲۳ مهرماه ۱۳۶۹ برابر ۳۲۲
۱۵ اکتبر ۱۹۹۰ - سال هفتم - شماره

پس از کشتار ۲۲ فلسطینی در اورشلیم

شورای امنیت، اسرائیل را به اتفاق آراء محکوم کرد.

به دنبال کشتار وحشیانه ۲۲ فلسطینی در اورشلیم توسط نیروهای اسرائیلی، شورای امنیت سرانجام در روز شنبه ۱۳ اکتبر قطعنامه‌ای را در محکومیت اسرائیل به تصویب رساند. این قطعنامه بدون رای مخالف از تصویب شورای امنیت گذشت. بدین ترتیب پس از ۸ سال

بقیه در صفحه ۳

انتخابات مجلس خبرگان برگزار شد:

نه! پاسخ اکثریت مردم به جمهوری اسلامی

انتخابات، هم حریف را به عقب راند و هم مشروعیت و محبوبیت خود را اثبات کند. اما علی‌رغم اینکه سران رژیم همه حیثیت و اعتبار نظامشان را پشت سر این انتخابات گذاشتند، اکثریت بزرگ مردم به درخواست‌ها و فراخوان‌های آنها پاسخ نه گفتند و از شرکت در رای گیری خودداری نمودند. در رای گیری، اکثر حوزه‌های اخذ رای بطور چشمگیری خلوت بود، همه خبرگزاری‌های خارجی نیز بر بقیه در صفحه ۲

مردم را به حضور گسترده در انتخابات دوشنبه دعوت می‌نماید. به گزارش همین روزنامه، علاوه بر شهرها، روستاهای کشور نیز به مراکز تبلیغاتی برای کاندیداها تبدیل شده‌است. دلیل تبلیغات بی سابقه و تاکیدات مکرر مسئولین رژیم برای شرکت در انتخابات که از سوی خامنه‌ای واجب شریعی اعلام شد، علاوه بر ملاحظاتی همیشگی، درگیری‌های شدید درون حکومت بود. چنانچه مسلمانان کوشیدند با شرکت هر چه گسترده‌تر مردم به

شروع انتخابات روزنامه کیهان از قول خبرنگاران خود نوشت: «شماره‌های هفتگی گذشته شکل و شمایل ویژه‌ای به خود گرفته و بر دیوارها پوسته‌های تبلیغاتی کاندیداها به چشم می‌خورد. در خیابانهای شهرها علاوه بر پوسته‌های تبلیغاتی، پارچه‌هایی که نام کاندیداها بر آن نوشته

دو شنبه هفته گذشته، انتخابات مجلس خبرگان در میان تدابیر شدید امنیتی و آماده باش نیروهای مسلح برگزار شد. از یک هفته پیش از روز رای گیری، تبلیغات گسترده‌ای در جهت ترغیب مردم به شرکت در این انتخابات به راه افتاد، که در نوع خود بی سابقه بود. دو روز قبل از

گالیندویل به تهران رفت

ایرانی، یک موفقیت ارزیابی شد، زیرا رژیم جمهوری اسلامی که سالها در برابر خواست اعزام یک هیئت بین‌المللی به ایران و بررسی حقوق بشر در حکومت اسلامی، مقاومت کرده بود، سرانجام مجبور شد در برابر خواسته مردم ایران و جامعه بین‌المللی تسلیم شود و با سفر بازرسی ویژه کمیسیون حقوق بشر موافقت کند. رژیم اسلامی به هنگام سفر گالیندویل به تهران، با استفاده از یک برنامه سازماندهی شده، مانع تماس آزادانه وی با مردم و خانواده‌های زندانیان سیاسی و شهدا گردید. بخش عمده سفر ۱۰ روزه نماینده سازمان ملل در محاصره ایادی و عوامل رژیم تلف شد. گزارشی ۷۶ صفحه‌ای از گالیندویل، هر چند گوشه‌هایی از بقیه در صفحه ۳

روز دوشنبه ۸ اکتبر ۱۶ مهرماه، رینالدو گالیندویل بازرسی اعزامی کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران رفت. این دومین دیدار وی از کشور ماست. گالیندویل گزارش سفر خود پیرامون وضعیت حقوق بشر در ایران را به اجلاس آتی کمیسیون حقوق بشر که در ماه نوریه در ژنو، تشکیل خواهد شد، ارائه خواهد داد. سفر پیشین گالیندویل به تهران در بهمن ماه سال گذشته صورت گرفت. خود این سفر از سوی نیروهای اپوزیسیون

پیروزی رفسنجانی - خامنه‌ای

دریک جدال داخلی

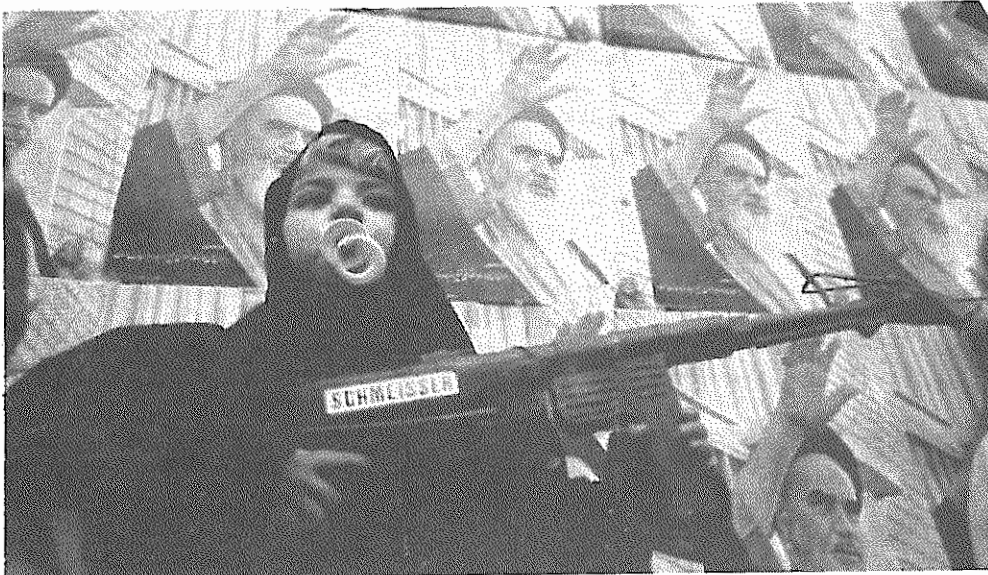
معرفی کاندیدا خودداری کرد، چند تن از کاندیداها از جمله موسوی خویی‌ها کاندیداتوری خود را پس گرفتند و اکثریت مجلس کوشید با تصویب لایحه‌ای مانع انجام انتخابات شود. تندروها برای فلج کردن انتخاباتی که نتیجه آنرا از پیش باخته بودند، به اتکالی داشتن اکثریت در مجلس یک هفته قبل از برگزاری انتخابات، لایحه برکناری و منع انتصاب لیبرالها و حجتیه‌ای‌ها از پست‌های کلیدی و بقیه در صفحه ۲

سخنان شدیدالحن خامنه‌ای در روز یازدهم مهر نتوانست بر آتش اختلافات درونی رژیم سرپوش گذارد و این اختلافات تا آستانه انتخابات خبرگان کماکان ادامه یافت. تندروها و بویژه دو مرکز اصلی تجمع آنها در مجلس شورای اسلامی و مجمع روحانیت مبارز، علیه رژیم تمام فشارهای سازمان یافته، به اوامر ولی فقیه گردن نگذاشتند و حتی پس از سخنان خامنه‌ای به مخالفت‌های خود به نحوی آشکار و بارز ادامه دادند. مجمع روحانیت مبارز از

به بهانه برگزاری کنفرانس جهانی کودک

کودکان

قربانیان بی گناه کینه جویی، جنگ طلبی و سودجویی

می‌میرند یا از کمبود مواد غذایی و سوءتغذیه رنج می‌برند. صدها میلیون کودک هیچ شانس برای رفتن به یک مدرسه ندارند. میلیون‌ها کودک فاسد می‌شوند. در حالی که هیچ تکیه گاهی جز خود ندارند، در خیابان‌های شهرهای بزرگ جهان سوم مورد سوء استفاده جنسی قرار می‌گیرند، آلت دست جنایتکاران واقع می‌شوند، توسط پلیس‌های سادیست چنان چون جانوران وحشی شکار می‌شوند و بدست جانپان حرفه‌ای به قتل می‌رسند. موقعیت کودکان در کشورهای آسیا، آمریکا لاتین و بیش از همه آفریقا بگونه‌ای دراماتیک به وخامت گرایده است. از اواخر دهه هشتاد به این بقیه در صفحه ۵

در کنار روسای جمهور بسیاری از کشورهای جهان سوم مانند آنگولا، بنگلادش، آرژانتین، شیلی و نیکاراگوئه، سیاستمداران نامی ممالک ثروتمند صنعتی از جمله تاجر - نخست وزیر بریتانیا - میتران رئیس‌جمهور فرانسه - و فون وایتسکر - رئیس‌جمهور آلمان نیز شرکت داشتند. اما گردهمایی فوق العاده بود. گارباچف و بوش نیز در لیست سخنرانان بودند. بیلان، البته تا آنجائی که مشخص است، وحشتناک است. یونسف با ابتکار برگزاری این جلسه، که در تاریخ تاکنونی جهان بی سابقه است، می‌خواسته است جهان را متوجه فلاکت کودکانش کند. از جمله فاکت‌ها و وارقامی که در نیویورک طرح شده‌بارت است از: میلیون‌ها کودک از گرسنگی

در اولین هفته اکتبر سال جاری، نیویورک میزبان سران بیش از ۸۰ کشور جهان بود که برای بحث و بررسی مسائل و مشکلات کودکان گردهم آمدند. بقیه در صفحه ۳

تغییرات تازه در سیاست جمهوری اسلامی

نسبت به بحران منطقه

پذیرفت و حتی اگر کویت حاضر شود جزیره بوبیان را به عراق واگذار کند، جمهوری اسلامی با آن موافقت نخواهد کرد. رفسنجانی در این مصاحبه به طور آشکار حضور نیروهای خارجی در منطقه خلیج فارس را تا هنگام ارائه اشغال کویت توسط عراق مورد تایید قرار داد. جمهوری اسلامی قبلاً خواستار خروج بی‌قید و شرط این نیروها از منطقه شده بود. در راستای همین سیاست، علی‌اکبر ولایتی وزیر امور نیویورک اعلام داشت که نظر ایران در خصوص مسایل منطقه راه حل سیاسی است، اما اگر کار به مسایل نظامی کشیده شود، ایران به هیچ وجه در درگیری نظامی شرکت نخواهد کرد. بقیه در صفحه ۳

چهارشنبه هفته گذشته (۱۱ مهر) بسام الزهاوی، معاون وزیر امور خارجه عراق به تهران رفت، وی در تهران با منوچهر متکی معاون وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی، مذاکراتی را که چندی پیش در بغداد صورت گرفته بود، دنبال کرد. الزهاوی در این سفر، همچنین با علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه نیز دیدار نمود. مذاکرات معاون وزیر امور خارجه عراق، با مقامات جمهوری اسلامی، پیرامون از سرگیری مجدد تبادل اسرا و علامت گذاری در نقاط مرزی دو کشور دور می‌زد. اکنون مدتی است که روابط رژیم‌های تهران و بغداد مجدداً رو به تیرگی گذارده و گرمی اولیه پس از پذیرش شرایط ایران توسط عراق را از دست داده است. مبادله اسرا نیز کماکان متوقف مانده است. طی هفته گذشته دولت رفسنجانی مواضع صریح‌تری علیه عراق در بحران منطقه اتخاذ کرد. هاشمی رفسنجانی در مصاحبه با روزنامه لوموند تاکید کرد که اشغال کویت توسط عراق نخواهد

ایران در نگاه آمار

علم بهتر است یا ثروت؟!

درصدشان کمتر از پنجم ابتدائی سواد دارند. ۱۸/۸۴ درصد از آنها سوادشان بین پنجم ابتدائی تا سوم راهنمایی است. تحصیلات ۶/۵۹ درصد آنها بین سوم راهنمایی تا دیپلم است. ۷/۲۰ درصد آنها با سواد بدون مدرک هستند، ۲۱/۵۵ درصد دیپلم گرفته‌اند، اما لیسانس ندارند. ۱۱/۹۱ درصد، تحصیلاتشان در حد لیسانس تا کمتر از فوق لیسانس است و بالاخره تنها ۵/۸۲ درصد، تحصیلاتی در سطح فوق لیسانس و بالاتر دارند. بقیه در صفحه ۴

علم بهتر است یا ثروت؟، موضوعی است که هر ایرانی درس خوانده‌ای دست کم یکبار درباره آن انشاء نوشته است. اما رابطه علم با ثروت در جامعه اسلامی، رابطه‌ای است که هیچ ایرانی در هیچ انشائی حتی تصور آنرا به ذهن خود خطور نداده است. مطابق آمار منتشره در یک گزارش روزنامه کیهان صاحبان بالاترین درآمدها در کشور ما (درآمدهای بیش از ۲۴۰ هزار تومان در سال) از نظر تحصیلی وضعیت زیر را دارند: ۲۱/۵۵ درصد آنها بکلی بیسوادند. ۷/۷۶

پیروزی رفسنجانی - خامنه‌ای

در یک جدال داخلی

بقیه از صفحه ۱

آشکار رهبری وی جلو رفتند و بطور کامل از او قطع امید کردند. تا پیش از این، تندروها در مبارزه علیه رفسنجانی می‌کوشیدند به خامنه‌ای متکی شوند و از اختلافات رهبر - رئیس‌جمهور به سود خود بهره گیرند. مواضع دو پهلو و بینابینی خامنه‌ای که هدفش حفظ وفاداری نیروهای پائینی این جناح بود، به تندروها در پیشبرد این هدف کمک می‌کرد. اما خامنه‌ای نه از نظر جهت‌گیری عمومی خود می‌توانست با افراطیون باشد و نه در ائتلاف با آنان که اکنون حلقه ضعیف در مجموعه رژیم هستند، قادر بود ادامه رهبری خود را تأمین کند، و وقتی درگیریهایی با یک نقطه عطف رسید، در برابر این جناح به شدیدترین موضع‌گیری خود دست زد.

شدت درگیری، مواضع رادیکال سران جناح افراطی و موضع‌گیری تند خامنه‌ای موجب شد که در بین هواداران این جناح شکاف بیفتد. احمد خمینی از درگیری‌های اخیر کناره گرفت و با شرکت در انتخابات، عملاً هم‌فکران خود را که این انتخابات را تحریم کرده بودند، تنها گذاشت، در سطوح پایین‌تر نیز این جدایی متحدین سابق رفسنجانی - گروهی آشکار شد، آنها توانستند روزنامه کیهان را نیز به تبعیت از ولی فقیه وادار سازند.

بقیه از صفحه ۱۰

فلسطینی‌ها، تذافی، خمینی والی آخر، حالا دشمن خودشان را پیدا کرده‌اند: کل اهراب! برای حفظ منافع نفتی آمریکاییها، برای محافظت از کمپانی‌های انحصاری نفتی و برای بسیاری از بانکها و تراست‌های بین‌المللی که با دلارهای نفتی روی پای خودشان ایستاده‌اند در هر حالتی این سیاست می‌چربد.

معتقدم که تجاوزگری عراق به کویت، بزرگترین شکست مدنی، تاریخی و معنوی تمام عرب بوده است. طبیعی است اگر از خودمان بپرسیم: آیا ایالات متحده و متحدان آن آنقدر نسبت به خاور میانه غیر حساس بوده‌اند که هیچ انگشتی را برای جلوگیری از وضعیت دراماتیک واقع شده در کویت تکان نداده‌اند؟

کجا بودند آن هواپیماهای آواکس و انواع و اقسام تکنولوژی نظامی و ماهواره‌ها؟

در میان بسیاری از نیروهای پائینی رژیم که در درگیری‌های اخیر از ولی فقیه اطاعت کردند، حذف کامل تندروها که هنوز از نفوذ قابل توجهی در میان این نیروها برخوردارند، قابل توجیه نیست. به همین دلیل رفسنجانی - خامنه‌ای مایلند پروسه حذف نیروهای رقیب را به طور آرام‌تر و کم‌درست‌تری پیش ببرند و با بدست گرفتن اکثریت مجلس چهارم، تندروها را از آخرین سنگر باقی‌مانده نیز عقب براندازند و نفس بیاندازند.

با تضعیف جریان تندرو در حوادث اخیر اکنون رفسنجانی قادر است سیاست‌های خود در ۳ هرصه عمده مورد اختلاف یعنی جهت‌گیری‌های اقتصادی - سیاست خارجی و جذب تکنوکرات‌ها و متخصصین به جای نیروهای حزب‌اللهی را با دست بازتری به پیش ببرد. اما قطعاً حذف تندروها، حتی اگر به طور کامل صورت گیرد - به معنای پایان یافتن درگیری‌های درونی در رژیم اسلامی نخواهد بود. از بین رفتن جناح‌بندی‌های فعلی، صف‌آرایی‌های جدیدی را شکل خواهد داد و موفتلین امروزی را در برابر هم قرار خواهد داد. رفسنجانی تا تبدیل شدن به دیکتاتوری مطلق‌العنان و بی‌رقیب، راهی بس دراز و نامطمئن در پیش دارد.

بن به عنوان عرب به شمامی گویم که:

بنظر می‌رسد که تمامی اینها فغظالان می‌توانند عمل کنند و بس! با همه اینها، یک چیز رانمی

توانم حدس بزنم و تحلیلی مشخص روی آن داشته‌اشم: احساسات میلیون‌ها عرب و نامیدی آنها را!

میلیونها نفر در خاور میانه اعتقاد راسخ داشته‌اند که ایالات متحده پشتیبان و هم‌پیمان اسرائیل در منطقه است و این وتوی آمریکایی بود که همواره مهبستگی اهراب در کلیت آن را سازمان می‌داد و این امکان را بوجود می‌آورد که اهراب نیروی لازم را بدست آورند تا از خودشان در مقابل طرح‌های جهانی باصطلاح تشکیل اسرائیل وسیع دفاع نمایند.

اگر در این روزها به حرف‌های ژنرال‌های پیمان آتلانتیک شمالی و آمریکایی گوش داده باشیم، خواهیم دید که مانورهای فرضی و تخلی آنها در این رابطه که چگونه بایستی عراق را مورد حمله

نه! پاسخ اکثریت مردم به جمهوری اسلامی

بقیه از صفحه ۱۰

تعیین کرده بودند. در تهران ۱۵ نماینده مجلس خبرگان تنها از میان ۱۶ نفر برگزیده شدند. در سایر استانها نیز وضع بر همین منوال بود. گروه خامنه‌ای - رفسنجانی آزادی انتخابات را حتی از بخشی از حکومت نیز سلب کرد و در پاسخ اعتراضات، نیروهای مسلح خود را به صحنه آورد. این اقدامات بر بی‌اعتباری انتخابات دوچندان افزود.

تعیین کرده بودند. در تهران ۱۵ نماینده مجلس خبرگان تنها از میان ۱۶ نفر برگزیده شدند. در سایر استانها نیز وضع بر همین منوال بود. گروه خامنه‌ای - رفسنجانی آزادی انتخابات را حتی از بخشی از حکومت نیز سلب کرد و در پاسخ اعتراضات، نیروهای مسلح خود را به صحنه آورد. این اقدامات بر بی‌اعتباری انتخابات دوچندان افزود.

رفسنجانی در مصاحبه با لوموند:

زمان لازم است که بدخواهی‌های آمریکا را فراموش کنیم

فرستاده بودیم نیز به ما بازنگرداندند. زمان لازم است که ملت ایران بدخواهی‌های آمریکایی‌ها را نسبت به خود فراموش کند.

خبرنگار لوموند پرسید: "جمهوری اسلامی می‌تواند خشم و نارضایتی‌اش را نسبت به زندانیان سیاسی که به نظر نمی‌رسد دیگر خطری برای امنیت جمهوری اسلامی باشد، فراموش کند، مثل کمونیست‌های حزب توده سابق و لیبرال‌های معتدل وابسته به رئیس‌پیشین دولت اسلامی آقای آقایی بازرگان؟"

فرستاده لوموند می‌نویسد: به هنگام این سؤال آقای رفسنجانی از گرداندن تسبیح به کلی با ایستاد و خنده از چهره‌اش ناپدید شد و گفت: چریک‌های زندانی که افراد مسلح یا جاسوس هستند، درباره لیبرال‌ها سازمان اطلاعاتی ایران در نزد برخی از اینان اسناد و مدارکی دال بر ارتباط آنها با ایالات متحده بدست آورده، سیاست ما بر دستگیری اشخاص خطرناک و نه در تعقیب کسانی است که چون دولت فکر نمی‌کنند!

وی به تهران پیرامون این موضوع را تکذیب نمود. رفسنجانی در مورد اشغال کویت و تغییر مرزهای جغرافیایی در منطقه خاطرنشان ساخت: ما به کویتی‌ها گفته‌ایم که اگر شما قبول کنید که جزیره بوبیان را در اختیار عراق بگذارید، ما به تغییر مرزها حتی در حداقل آن رضایت نخواهیم داد. با این حال اگر کویت بوبیان را در اختیار عراق قرار دهد ما با همه امکاناتمان مانع این امر نخواهیم شد.

رفسنجانی در مورد رابطه با آمریکا گفت: ما هیچ‌گونه رابطه‌ای و هیچ‌گونه طرحی برای رابطه با این کشور نداریم و از نظر عموم ایرانیان کشوری است نامطلوب. در همین زمان که با شما حرف می‌زنم دارایی‌های ایران هنوز به وسیله آمریکا مسدود است، بدون آنکه از وسایل یدکی نظامی حرف بزنم که بمایش داده‌اند و به همین جهت شاید خجالت می‌کشند که هزینه انبارداری این وسایل را از ما مطالبه کنند. آنها تجهیزات نظامی را که برای تعمیر برایشان

اخیرا فرستاده ویژه لوموند مصاحبه‌ای با هاشمی رفسنجانی رئیس‌جمهوری اسلامی ایران انجام داد. هاشمی رفسنجانی در این گفتگو، مواضع دولت خود را تشریح نمود.

رفسنجانی شایعه کمک‌های جمهوری اسلامی به عراق و نقض قطعنامه‌های سازمان ملل متحد در این مورد را رد نمود و بر حضور نیروهای خارجی، تا رفع تجاوز عراق از کویت صحه نگذاشت. وی در این زمینه گفت: نیروهای خارجی مستقر در خلیج فارس فقط به دلیل هجوم عراق به کویت در این منطقه حضور یافته‌اند، پس به محض اینکه کویت از نیروهای مهاجم تخلیه شود، نیروهای خارجی باید خلیج فارس را ترک گویند. در فیر این صورت افکار عمومی ایران که پیش از این از حضور این نیروها دچار ناراحتی شده، قطعاً خواستار اقدامی از سوی ما خواهند شد تا نیروهای خارجی را مجبور به ترک منطقه سازیم. رفسنجانی امکان اعزام نیرو از سوی جمهوری اسلامی به عربستان را رد کرد و شایعه مذاکره با حافظ‌اسد در سفر اخیر

قرار داد و یا اینکه کدام تاکتیک بهتر از تاکتیک دیگری باشد بسیار نامعجار است. روزهای بسیار بدی را می‌گذرانیم.

بنابراین چشم‌ها نه تنها به منطقه خاور میانه، بلکه به نیروهای موجود در منطقه مدیترانه و بقیه جهان نیز خیره شده‌اند.

ترجمه سر مقاله "اونیتا" روزنامه حزب کمونیست ایتالیا به تاریخ ۱۲ اوت ۱۹۹۰ مترجم: محمود ایتالیا

بقیه از صفحه ۹

شده "سپاسگزارم، کوشش اصلی مقاله مزبور علاوه بر برخورد تند، فیردمکراتیک، یکجانبه برخی از طرفداران سلطنت با سخنرانی مغتم آوریل احمد شاملو، کوشش برای ایجاد گفتگو میان آنهایی است که به دموکراسی می‌اندیشند آغاز چنین گفتگوهایی یکی از اهداف مقاله "دمکراسی این آقایان" را تشکیل می‌دهد.

آقای حسین زاده پرسیده‌اند: "سوالم این است که شما از کجا پیش‌داوری کرده و مرا جزو سلطنت‌طلب‌ها قلمداد کرده‌اید؟ اگر ملاک شما چاپ شدن مقاله بنده در کیهان لندن می‌باشد که در مقاله خود نیز تلویحی اشاره‌ای به آن کرده‌اید، این موضوع نه به خاطر سلطنت‌طلبی بنده بلکه..."

"پاسخ این جانب این است: اولاً من بر این باور کودکانه نیستم که هر کس در کیهان لندن مقاله بنویسد سلطنت‌طلب است. از جمله خودم هم مقاله‌ای با عنوان "کمی بیندیشیم" که محور

توضیح ضرور

دوستان عزیز! متأسفانه به دلیل حجم محدود صفحات نشریه اکثریت و بویژه همراه با افزایش نامه‌هایی که به دفتر نشریه میرسد، امکان درج

طرفدار دموکراسی و حکومتی هستم که مردم در آن نقش خود را انجام دهند، مردم گوشه‌زویایی

حکومت را پر کرده، مرکز و قلب حکومت را اداره نمایند... ملاحظه می‌کنید که آقای قلی حسین زاده هم، سلطنت و دموکراسی را در برابر یکدیگر قرار داده‌اند. نتیجه میگیریم که در این زمینه به احتمال زیاد آقای حسین زاده و بنده هم نظر هستیم و این باعث خوشوقتی است.

آقای قلی حسین زاده در بخش دیگری از مقاله‌شان که در اکثریت ۱۳۸ درج شده است نوشته‌اند:

"...از نویسنده مقاله دموکراسی این آقایان می‌پرسم، در سرتاسر مقاله‌ای که من نوشته‌ام کجا به آقای شاملو توهین و بی‌احترامی و متک‌حرمت شده است؟"

پاسخ من اینست که در مقاله این جانب کوچکترین اشاره‌ای به بی‌حرمتی آقای حسین زاده به شاملو نشده است. اما مقاله مزبور به بی‌حرمتی‌ها و ترور شخصیت شاعر نامی ایران احمد شاملو از جانب آقای نوید بوستانی و آقای پرویز قاضی سعید با ذکر ماخذ اشاره صریح دارد.

به هر حال از اینکه نوشته اینجانب چنین استنباطی را در ایشان پدید آورده است بسیار متأسفم.

در پایان از آقای قلی حسین زاده که با مقاله خود باب بحث پیرامون نکات تازه‌ای را گشودند، تشکر می‌کنم.

نامه‌ها و مقالات طولانی هر بار برای ما محدود تر می‌شود. تقاضای ما این است که برای رفع این مشکل و امکان درج همه نامه‌ها، تا جایی که ممکن است خلاصه نویسی را رعایت کنید.

اصلی آن همانی است که در "دمکراسی این آقایان" آورده شده برای کیهان لندن فرستادم. (اگرچه چاپ نشد). هر کس آزاد است و می‌تواند از هر تریبونی که لازم دید حرفش را بزند و این به معنای تایید گرداندگان آن تریبون نیست.

تائیا در مقاله مزبور به هیچ‌وجه از شما به عنوان طرفدار سلطنت نام برده نشده است. توجه شما را به مقدمه آن مقاله جلب می‌کنم:

"نوشته حاضر به بررسی نحوه برخورد اشخاصی که با انگیزه دفاع از پادشاهی و پادشاهان (مقاله آقای علی کمالوند - سوم مه) یا دفاع از ناسیونالیسم و ملیت‌گرایی (مقاله آقای قلی حسین زاده - ۲۶ آوریل) و یا با انگیزه تخطئه کردن کانون نویسندگان ایران و یا دفاع از شهبانو فرج (یادداشت‌های هفته - نوید بوستانی، ۲۶ آوریل) خواهد پرداخت." (از همان مقاله ص ۵ اکثریت ۳۰۳)

در آن مقاله تنها دو بار از آقای حسین زاده نام برده شده، یکی همان که در بالا آورده شد و دیگر هنگام ارائه خلاصه سخنرانی شاملو و در هیچ مورد حتی تلویحی به سلطنت‌طلبی ایشان اشاره نکرده‌ام.

در مورد اعتراض آقای حسین زاده به نظری که در پایان نوشته اینجانب آمده بود که: "در ایران سلطنت با دموکراسی در یک جا نمی‌گنجد" باید عرض کنم خود ایشان هم نیز در بخشی از مقاله "دمکراسی شما از چه نوعی است" به شکلی دیگر این نظر را داده‌اند. ایشان نوشته‌اند: "من طرفدار سلطنت نیستم، بلکه

شورای امنیت، اسرائیل را به اتفاق آرا محکوم کرد.

بقیه از صفحه ۱

قبل از آن قطعنامه‌ای که از سوی آمریکا به شورای امنیت ارائه شده بود توسط سازمان آزادیبخش فلسطین و برخی دول، بخاطر "بحدکاتی شدید نبودن آن" رد شده بود.

اقدام غیر انسانی رژیم اسرائیل در کشتار فلسطینیان موج وسیعی از ابراز انزجار را نسبت به سرکوبگری های دولت اسرائیل برانگیخت. در سرزمین های اشغالی جنبش انتفاضه تحرک جدیدی یافت. در رسانه های بسیاری کشورها نیز اسرائیل آشکارا مورد حمله قرار گرفت. اما این اقدام بخاطر شرایط ویژه منطقه اثرات سیاسی و بازتابی و رای سرکوبگری ها و آدمکشی های معمول اسرائیل یافت.

اشغال کویت توسط نیروهای دیکتاتور عراق که اهرام و تمرکز فوق العاده نیروهای نظامی آمریکا در عربستان سعودی و منطقه خلیج فارس را به دنبال داشت، منطقه را بطور جدی با خطر جنگ مواجه کرد.

تجاوزگری و قلدنرمنشی صدام حسین و سوادهای نظامی گلیانه و استراتژیک ایالات متحده، بار دگر حضور منطق زور و استفاده از نیروی نظامی را در روابط بین المللی بازتاب داد و ضرورت ایجاد نظمی نوین و پرورش تفکری، نو را بر پایه های زمینی و عینی با ضمانتی اجزائی مورد پذیرش جامعه ملل، مورد تاکید

نظامی کویت توسط عراق، وضعیت لبنان، اقدامات و امیال نظامیگرانه و ژاندارم منشانه ایالات متحده همه و همه نشانگر این ضرورت است که می بایست نظم نوینی در روابط بین المللی ایجاد شود.

جهان امروز نه نقش ژاندارمی ایالات متحده را می پذیرد و نه تجاوزگری و قلدنرمنشی دولت ها و دیکتاتورها را. جهان میانز مندیاماد بین المللی نوینی است. این نظم را باید نیروئی مورد پذیرش اکثریت جامعه ملل پاسدار باشد.

قرارداد برزهمینه این نیاز، صدام حسین برای توجیه تجاوز خود به کویت و ادامه اشغال این کشور، حل مساله کویت را منوط به حل مسائل منطقه، تخلیه مناطق اشغالی فلسطینیان توسط اسرائیل و خروج نیروهای سوری از لبنان دانست. کشتار اخیر فلسطینی ها توسط اسرائیل این موضع را تقویت کرد. بر همین زمینه است که صدام حسین در میان توده های فلسطینی محبوبیت ویژه ای یافته است.

در روز شنبه ۱۳ اکتبر همچنین اعلام شد که به دنبال حمله مشترک نیروهای سوری و ارتش لبنان میشل عون فرمانده شورشی ارتش لبنان و فرمانده دستجات مسلح مسیحی، نیروهای خود را تسلیم کرده و تصدپناهنده شدن به فرانسه را دارد. دولت فرانسه پذیرفتن پناهندگی میشل عون و تدارک فرستادن وی به پاریس را اعلام داشت. برای اینکه تسلیم ناگهانی میشل عون را بتوان حلقه ای از توافقی هادر زمینه ایجاد تغییر و تحولات سیاسی در منطقه دانست و بتوان ارتباط روشنی را بین این واقعه و اوضاع منطقه خلیج فارس استنتاج کرد، هنوز شواهد کافی در دست نیست.

اما یک حکم را با قطعیت می توان بیان داشت، کشتار جنایتکارانه فلسطینی ها و انکار حقوق تاریخی خلق فلسطین توسط دولت اسرائیل، اشغال

گالیندویل به تهران رفت

بقیه از صفحه ۱

پایمال کردن وحشیانه حقوق بشر در ایران را منعکس ساخت. اما بهیچ وجه نتوانست بازتاب دهنده جنایات رژیم اسلامی در زندانها و نقض مکرر حقوق بشر در ایران باشد. این گزارش از سوی بسیاری از سازمانهای سیاسی ایران، مورد انتقاد قرار گرفت و حتی در میان اعضای سازمان ملل متحد نیز نارضایتی هایی برانگیخت.

اکنون انتظار می رود آقای گالیندویل در سفر تازه اش به تهران، نقایص گزارش اول خود را برطرف سازد و تصویری نسبتا واقعی از لگدمال کردن حقوق بشر در ایران ارائه دهد. سرکوب آزادی های سیاسی،

اهمال فشارهای شدید به آزادیخواهان، آزار، اذیت و کنترل مداوم زندانیان سیاسی آزاد شده، شکنجه و شرایط غیرانسانی در زندانها، رفتار وحشیانه با زندانیان سیاسی، از جمله مواردی است که در ارایه یک گزارش واقعی از وضعیت حقوق بشر در ایران باید مورد توجه قرار گیرد. روشن ساختن نکات هر چه بیشتری از تاریکی ها و ابهامات فراوانی پیرامون فاجعه ملی سال ۶۷ و کشتار دسته جمعی هزاران زندانی سیاسی در ایران، انتظار دیگری است که نسبت به سفر آقای گالیندویل به تهران وجود دارد. هزاران خانواده قربانیان این فاجعه و همه آزادیخواهان ایرانی خواهان آنند که بازرس رسمی کمیسیون حقوق بشر، مقامات رژیم را برای توضیح پیرامون این جنایت هولناک و روشن ساختن جوانب آن مورد فشار قرار دهد.

"مصمم، اما در جستجوی صلح"

در دو شماره گذشته نشریه، برای اطلاع خوانندگان خود از مواضع تحلیلگران و سیاستگذاران برجسته غربی، مقالات و موضع گیری هایی از کیسینجر، برژینسکی، مقامات دولت اسرائیل و تونی بن از رهبران جناح چپ حزب کارگر را درج کردیم. در این شماره مقاله ای از سناتور مک گاورن را به چاپ می رسانیم. مک گاورن در سال ۱۹۷۲ از طرف حزب دمکرات کاندیدای ریاست جمهوری گردید که از ریچارد نیکسون شکست خورد.

من از تصمیم پرزیدنت بوش در مقابل با تجاوز صدام به کویت حمایت می کنم. پرزیدنت بوش در تلاش برای جلب برای سازمان ملل جهت تحریم اقتصادی عراق درست عمل کرد. تصمیم حضور نظامی برای ممانعت از حرکت احتمالی صدام به عربستان منطقی بود.

اما این تصمیم آخر اگر از هزینه اقتصادی آن در شرایطی که ما به سختی می توانیم از پس آن برائیم بگذریم، حاوی خطرات سیاسی و نظامی است. این حضور می بایست در خدمت یافتن راه حل های دیپلماتیک بحران قرار گیرد. ما باید هر آنچه در توان داریم انجام دهیم تا از درگیر شدن نیروهای نظامی خود در جهان عرب احتراز کنیم. در صورتی که ما حضور نظامی خود را با احتیاط و تدبیر کافی و در همکاری کامل سازمان ملل انجام ندهیم، در اینجا بسیار سریع تر از ویتنام با هوای ناگوار مواجه خواهیم شد.

رئیس جمهور می گوید در عربستان و کویت "روش زندگی آمریکایی" در جریان است. این سخنی بی معنی است. آنچه واقعیت است، کنترل تولید بخشی از نفت جهان و تعاجم یک دیکتاتور عرب علیه یک سلطان عرب است. اینها منافع سازمان ملل است و باید همراه با دیگر منافع مادر نظر گرفته شود. کویت امروز ۲ درصد عراق، ۵ درصد و عربستان ۸ درصد نفت جهان را تولید می کند. اقتصاد این کشورها نمی تواند بدون فروش نفت به حیات خود ادامه دهد. ایالات متحده می تواند بدون خرید این نفت حیات داشته باشد. ما می توانیم تولید خود را افزایش داده، مصرف را کاهش دهیم و از منابع دیگر نفت استفاده کرده و در نهایت به کارگیری اشکال دیگر انرژی تمیزتر را توسعه دهیم (امری که می بایست مدتها قبل هم از نظر امنیتی و هم از زاویه حفظ محیط زیست انجام می دادیم).

هیچ مساله ای در خلیج فارس وجود ندارد که جدی تر از بحران مالی و اقتصادی داخل کشور و ثروتمندتر شدن سوپر ثروتمندها در دهه اخیر به ضرر کارگران، دهقانان و اقشار میانی کشور باشد. کشور ما را اعتماد، جنایت،

می کشت ما قدرت و بیرحمی وی را تمجید می کردیم و زمانیکه او ۸۵۰۰ کرد و هزاران مخالف سیاسی دیگر خود را نابود کرد، ما اعتراض جدی نکردیم. قاطع عمل کردن ما زمانیکه وی به کویت حمله کرد و عربستان را مورد تهدید قرار داد صحیح بود. اما این بدان معنوم نیست که ما بجز نیروی نظامی و تحریم اقتصادی هیچ امکان دیپلماتیک، سیاسی و روانی دیگری در اختیار نداریم. مادر مقابل جوانان خود و انسانیت مسئولیت داریم که تمامی راه های ممکن جهت حل شرافتمندانه بدون خونریزی قضیه را تعقیب کنیم.

من اعتماد دارم که پرزیدنت بوش تلاش خواهد کرد شورویها را ترفیب کند که از روابط طولانی مدت خویش برای اعمال فشار به عراق جهت عقب نشینی صلح آمیز از کویت استفاده کنند. ولی علاوه بر این من از پرزیدنت می خواهم که امکانات برگزاری کنفرانس بین المللی با فراخوان سازمان ملل برای بررسی همه مسائل مهم خاورمیانه را مهیا سازد. صدام حسین گفته است در صورتیکه سوریه از لبنان و اسرائیل از بلندیهای جولان و کرانه غربی رود اردن عقب نشینی کند وی نیز از کویت عقب خواهد نشست. او همچنین برگزاری کنفرانسی بین المللی و یا شورای امنیت سازمان ملل را برای بررسی بحران اخیر و سایر مسائل خاورمیانه پذیرفته است. این نادرست است که کابینه بوش همه این پیشنهادات را به سادگی رد کرده است. چرا نباید در آن زمینه هایی که پیشنهاد صدام با سیاست آمریکا انطباق دارد دست او را بشاریم.

ماه هاست که ایالات متحده برای برقراری گفتگو مابین دیرباز وجود داشته مجزاست. من امیدوارم که تحریم اقتصادی عراق و نیروی همظیم آمریکا در عربستان و خلیج بتواند بدون آنکه تلفاتی به هیچ طرف وارد شود مساله را حل کند. یک راه برای دستیابی به چنین نتیجه صلح آمیزی باز گذاشتن در به روی عراق برای عقب نشینی از طریق مذاکره است. کابینه بوش باید نطق های آتشین را محدودتر کرده، بر نقش سازمان ملل تاکید نموده و کمتر در جهت تحقیر و خوار کردن صدام بکوشد و در جستجوی راه حل های عملی باشد. در اینجاست که کابینه بوش ضعیف عمل کرده است. بدون شک صدام مردی نیرومند و به همان گونه که وسیعا گفته می شود بیرحم است. ولی در دهه گذشته زمانیکه او ایرانیها را

اسرائیل و فلسطین می کوشد. مساله ای که سالهاست کل خاورمیانه را تحت تاثیر خود قرار داده و بدون شک در بحران کنونی خلیج نیز نقش ایفا کرده است. سالهاست که لبنان هملا تجزیه شده و از کشتار و خونریزی و دخالت اسرائیل رنج می برد. ۸ سال ایران و عراق جوانان خود را به کشتن دادند. یک میلیون انسان در یک جنگ بی معنا نابود شدند. جنگی که صدام امروز حل نهایی آن را پیشنهاد می دهد.

همه این موارد می تواند در دستور کار کنفرانس بین المللی فراخوانده شده توسط سازمان ملل و تحت رهبری آمریکا قرار گیرد. چنین کنفرانسی می تواند برای صدام راه حل عملی بیابد که اختلافات قدیمی خود را با کویت حل کند. برای اسرائیل امکاناتی فراهم کند که با سوریه و فلسطین به گفتگو بنشیند و برای مشکل لبنان راه حل هایی بیابد و برای همه نیروهای ذینفع در خاورمیانه امکانات مصالحه فراهم سازد. انجام موضوعات مورد توافق در این کنفرانس می تواند توسط یک نیروی حافظ صلح بین المللی تضمین گردد.

همه جنگ ها به میز مذاکره ختم شده اند چرا نباید تلاش کنیم که جنگ خلیج را پیش از آنکه خونی جاری شود به اطاق کنفرانس بکشانیم. منافع من در این مساله تنها اکادمیک و سیاسی نیست. من سه نوه ۱۸ تا ۲۵ ساله دارم. من نمی خواهم شاهد آن باشم که آنها در جنگی به خاطر نفت و رقابت قدرت های کور که می تواند در میز کنفرانس حل شود قربانی گردند. من در سال ۱۹۶۵ به عنوان یک سناتور با فرزندخوانده آینده خود، یک نایب ۲۵ ساله که از جنگ خونین دره درانگ آمده بود ملاقات کردم. من نمی خواهم که چنین تجربه ای را با نوه هایم در جنگی که می توان با دوراندیشی و تدبیر از آن احتراز کرد تکرار کنم. خون از نفت گرانبهار است.

تغییرات تازه در سیاست

بقیه از صفحه ۱

از تزلزل ها و سردرگمی های اولیه - به دنبال سفر حافظ اسد به تهران نمایان شد. حافظ اسد در این سفر موفق شد مقامات رژیم اسلامی به ویژه هاشمی رفسنجانی را متقاعد سازد که از نزدیکی با عراق پرهیز کنند و از مخالفت با حضور نیروهای خارجی در منطقه خلیج فارس، تا زمانی که کویت در اشغال عراق است، دست بردارند. مواضع اخیر دولت رفسنجانی نشانه پذیرش نسبی دیپلماسی آمریکا در قبال بحران توسط اسد دولت تلقی شده است. حافظ اسد در این میانه نقش مجری پیشبرد این سیاست را ایفا نموده است. به نظر می رسد که با عقب راندن تندروها در جریان درگیری های اخیر، رفسنجانی بتواند با دست بازتری این سیاست را دنبال کند.

ولایتی این اظهارات را در شرایطی عنوان کرد که اظهار نظرهایی از سوی برخی مقامات کشورهای خارجی در مورد احتمال قرار گرفتن ایران در کنار عراق، در صورت بروز جنگ عنوان شده بود. در بین مقامات ایرانی وابسته به گروه تندروها و از جمله روزنامه کیهان نیز اشاراتی به احتمال همکاری ایران با عراق در صورت وقوع جنگ صورت گرفته بود. سخنان ولایتی را باید به مثابه تکذیب این اظهار نظرها و دادن اطمینان خاطر به قرب در این زمینه تلقی نمود.

تغییر در سیاست رژیم نسبت به بحران منطقه و فاصله گرفتن بیش از پیش آن از رژیم عراق - پس

از رویدادهای ایران

حافظ اسد در دیدار آخوندی خود با سران جمهوری اسلامی

هفته وحدت و مناقشات برادرانه

رژیم جمهوری اسلامی، به رسم هر ساله از روز چهارشنبه «هفته وحدت» را آغاز نمود. هدف از برگزاری این هفته، ظاهراً تحکیم وحدت میان شیعیان و سنی‌هاست. اما هفته وحدت امسال با هفته جنگ و جدال‌های بی‌سابقه آخوندها همراه شد و با نطق شدیدالجن خامنه‌ای علیه مخالفان و درگیری‌های بعدی آغاز گردید. شدت درگیری بین گروه‌های مختلف حکومتی به جایی رسید و چنان فضای سیاسی جامعه را تحت تاثیر قرار داد که دیگر جایی برای بحث و گفتگو پیرامون وحدت باقی نماند.

خامنه‌ای روز دوشنبه گذشته در سخنرانی خود کوشید نشان دهد که وحدت حکومتیان کماکان باقی است. وی درگیری‌های اخیر را کم اهمیت جلوه داده و آنها را «مناقشات برادرانه» از جمله این مناقشات برادرانه خواند که در آستانه هفته وحدت و در جریان آن اتفاق افتاد. درگیری و کتک کاری برادران در مجلس شورای اسلامی و فحش‌های آبداری بود که آنها نثار هم کردند!

آموزش به زور سر نیزه

حجت الاسلام محسن قرائتی نماینده خامنه‌ای در نهضت سوادآموزی، ضمن سخنرانی برای مسئولین این نهضت اعلام کرد: اگر اقدامات تشویقی برای حضور بیسوادان در کلاس‌های نهضت مخفی واقع نشود، تدابیری اتخاذ شده است که بیسوادان به اجبار در کلاس سوادآموزی حضور یابند. وی مدعی شد که از بهار امسال که رئیس جمهور طرح بسیج سوادآموزی را اعلام کرد، تعداد افراد تحت پوشش نهضت به ۵ برابر دوره‌های قبلی رسیده است. قرائتی افزود: امسال با همکاری نزدیک و تنگاتنگ جهاد سازندگی بسیاری از روستاهای کشور زیر پوشش نهضت سوادآموزی قرار می‌گیرند.

علیرغم وعده‌های حجت الاسلام فوق‌الذکر، بیسوادی در ایران نه تنها مهار نشده، بلکه همچنان رو به افزایش است. اعتراضات ماهی رفسنجانی در نماز جمعه هفته گذشته، گویای همین واقعیت است. نونالان و نوجوانان بسیاری به دلیل هزینه‌های کم‌رشدن تحصیل از ورود به مدارس محروم می‌مانند. بزرگسالان نیز صبح تا شب به دنبال لقمه‌ای نان می‌روند و فرصتی برای سوادآموزی ندارند. به جای تهدید - که شیوه مرسوم حکومت آخوندهاست - باید دشواری‌های واقعی بر سر راه ریشه‌کن ساختن بیسوادی راز میان برداشت.

احداث دومین سد بر رود ارس

بیژن نامدار زنگنه هفته گذشته اعلام کرد که ایران و شوروی پس از ۲۰ سال مذاکره توافق کرده‌اند که سد دیگری بر رود ارس بنا کنند. اخیراً هیئتی از سوی شوروی برای امضای قرارداد احداث سد فوق به تهران سفر کرد. این سد در منطقه خداترین در فاصله مرزی بین آذربایجان ایران و شوروی ساخته خواهد شد. به گزارش خبرگزاریها گفتگوهای بین مقامات دو کشور در مورد گسترش نیروگاههای برق اصغمان و اهواز نیز صورت گرفته در زمینه‌های فوق توافق‌هایی بدست آمده است.

علم بهتر است یا ثروت!؟

مطابق این آمارها، بیش از ۶۰ درصد صاحبان بالاترین درآمد در کشور، تحصیلاتی کمتر از دیپلم دارند. در جامعه ما ثروت دست بی سوادهاست! ت با ۶ میلیون شافل برای ۵۰ میلیون جمعیت بر پایه این آمارها، در سال ۱۳۶۵ حدود ۱۲ میلیون و ۸۲۰ هزار نفر نیروی کار (شافل و بیکار) در جامعه ما وجود داشته است. آمار رسمی رقم بیکاران را یک میلیون و ۸۱۹ هزار ذکر کرده است. از ۱۱ میلیون فرد شافل ۳۱۵ هزار نفر زیر ۱۴ سال و ۳۵۶ هزار نفر بالای ۱۴ سال سن داشته‌اند که مطابق عرف اقتصادی دارای بازده بسیار پائین در کار هستند حدود ۴ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر نیز در بخش خدمات غیر مولد مشغول به کار بوده‌اند. با احتساب ارتام فوق مجموعه شافلان مولد در این سال تنها کمی بیش از ۶ میلیون نفر بوده است. ۶ میلیون شافل مولد برای ۵۰ میلیون انسان!

دستگیری گسترده دستفروشان

ماموران پلیس تهران در سطح گسترده‌ای به دستگیری دست فروش‌ها پرداخته‌اند. رئیس پلیس تهران طی یک مصاحبه مطبوعاتی اعلام کرد طی نیمه اول مهر ماه ۹۸۰ سیگار فروش جز دستگیر شده‌اند و از آنان بیش از ۲ میلیون نخ سیگار و ۲ هزار بسته توتون کشف شده است. سر تیب عباس امیریان رئیس پلیس تهران در این مصاحبه به توجیه دلایل این اقدام که زیر پوشش طرح مبارزه با مشاغل کاذب صورت می‌گیرد، پرداخت و گفت: جاذبه مشاغل کاذب در تهران باعث جذب نیروهای مولد جامعه از بخش کشاورزی و صنعتی به تهران شده است. لذا در جهت مبارزه با مشاغل کاذب و رفع سد معبر طی چند روز گذشته ماموران گشت تامین علاوه بر مبارزه با سیگار فروشان تعداد ۳۳۰۸ تن از هم‌ملین مشاغل کاذب و متکدی را دستگیر کرده‌اند. امیریان افزود: سیگار فروشان به طور سندی‌کابی کار می‌کنند و برای حفظ منافع خود حتی حاضر به درگیری مسلحانه نیز می‌باشند. رئیس پلیس تهران مدعی شد که مشاغل کاذب به رشد فرهنگ تن پروری و انواع جرایم منجر شده است. او گفت که ماموران پلیس به دستور دادستان انقلاب اسلامی به دستگیری دستفروشان به ویژه سیگار فروشان ادامه خواهند داد.

آنچه که در مصاحبه رئیس پلیس تهران نگفته ماند، دلایل واقعی رشد مشاغل کاذب در جامعه ما است. دلایلی نظیر رکود تولید، بیکاری، پایین بودن دستمزدها و کمبود گسترده اجناس، دولت و تجار بزرگترین عوامل بروز و گسترش مشاغل کاذب هستند. اما در جمهوری اسلامی رسم بر این است که همواره عاملان اصلی مشکلات اجتماعی از هر گونه تفری مصون بمانند.

ویزای جهانگردی

روز سه شنبه ۱۰ روز صاف صادر می‌شود. مرتضی حاجی معاونت سیاحتی و زیارتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در یک مصاحبه مطبوعاتی در همدان اعلام داشت که ویزای جهانگردان برای سفر به ایران در مدت ۱۰ روز صادر خواهد شد. این امر با هماهنگی وزارت امور خارجه انجام خواهد گرفت. وی در این مصاحبه خاطر نشان ساخت که طی سال گذشته بیش از ۹۰ هزار توریست از ایران دیدن کرده‌اند که ۳۵ میلیون دلار درآمد ارزی آن بوده است. حاجی افزود: این رقم با توجه به امکانات و جاذبه‌های موجود در کشور در حد صفر است و قانع کننده نیست. طی ۳ ماه اول سال جاری ورود جهانگردان نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۵۰ درصد افزایش داشته است.

وی در ادامه این مصاحبه هلام کرد: بزودی ۳۶ واحد خدماتی مسافری در کشور ایجاد می‌شود که کار آنها برگزاری تورهای جهانگردی و ایرانگردی، ارائه خدمات مسافرتی، فروش بلیط، رزرو هواپیما و حمل و نقل می‌باشد. طی سال جاری ۳ میلیون دلار سهمیه ارزی برای توسعه جهانگردی اختصاص یافته و در برنامه ۵ ساله نیز ۴۸۰ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و مشارکت بانکها در این زمینه پیش‌بینی شده است. صنعت توریسم بعد از انقلاب اسلامی در ایران بشدت صدمه دیده و تاسیسات توریستی رو به نابودی گذاشته است. از جمله از مجموعه ۴۳۱ مهمانخانه در سال ۵۷ تاکنون، ۱۰۸ همدان از بین رفته است.

ورشکستگی عمومی

در سال ۱۳۶۷، مطابق آمار رسمی ۲ میلیون و یکصد هزار نفر بیکار بوده‌اند، که اگر متوسط افراد خانواده را ۵ نفر فرض کنیم، بیش از ۱۰ میلیون تن در جامعه ما در فقر به می‌برده‌اند. اما مسئله فقر ابعادی فراتر از این دارد. متوسط هزینه‌های سالیانه یک خانوار شهری در این سال برابر ۱۸۰ هزار تومان بوده است در حالیکه متوسط درآمد سالانه خانوارهای شهری در همین سال از ۱۳۴ هزار تومان تجاوز نکرده است. بنابراین هر خانواده شهری بطور متوسط سالانه ۴۶ هزار تومان (ماهانه حدود ۴ هزار تومان) کسر بودجه داشته است! ت با ۸۶۰ تومان برای تفریحات! در هر خانوار شهری متوسط هزینه خوراکی ۷۶ هزار و ۵۰۰ تومان بوده است. ۳ هزار و ۸۲۶ تومان هزینه‌های دخانی و حدود ۹۹ هزار و ۷۴۰ تومان هزینه‌های غیر خوراکی بوده است. در میان هزینه‌های غیر خوراکی هزینه اجاره بها ۴۴۴ هزار و ۲۵۶ تومان بیشترین رقم را به خود اختصاص داده. هزینه تفریحات و سرگرمیها برای یک خانواده شهری در سال برابر ۸۶۰ تومان بوده است! آیا چنین جامعه‌ای را نباید از بیخ و بن تغییر داد؟

سمینار نمایندگان

خامنه‌ای در دانشگاهها سرپرستان دفاتر نمایندگان «مقام رهبری» در دانشگاه‌های کشور، طی یک سمینار دوازده روزه به بررسی وظایف خود در دانشگاه‌ها پرداختند. این گردهمایی که به دنبال سخنان خامنه‌ای و رفسنجانی مبنی بر ادامه حضور روحانیون در دانشگاه‌ها تشکیل شد، چگونگی نفوذ بیشتر روحانیون در دانشگاه‌ها و افزایش توان آنها به منظور دخالت در امور دانشگاهی را مورد بررسی قرار داد. در این سمینار توجه ویژه‌ای به مقابله با اعتراضات جامعه دانشگاهی نسبت به دخالت روحانیون در

شهرداری تهران با حمایت ماموران مسلح کمیته انقلاب اسلامی تهران، ۶۴ آلودگی واقع در انتهای خیابان ۱۷ دانشگاه‌ها و راه‌های خنثی ساختن این اعتراضات اختصاص یافت. آیت‌اله گیلانی عضو شورای مرکزی نمایندگان خامنه‌ای در دانشگاه‌ها، نقش روحانیون در دانشگاه‌ها را حساس و ضروری نامید و گفت، روحانیون نباید از جو سازی‌هایی که ممکن است علیه آنها در دانشگاه‌ها صورت بگیرد بچرانند، چون وظیفه آنها حاکمیت اسلام و اهداف انقلاب اسلامی در دانشگاه‌هاست.

تخریب آلودگی‌ها در تهران

شهریور جنوبی را جمع آوری کرد و ساکنان این آلودگی‌ها را در آستانه شروع سرما بدون سرپناه باقی گذارد. از چندی پیش مناطق بیستگانه شهرداری تهران همراه با ماموران مسلح کمیته‌ها مجدداً یورش به پناهگاه‌های محقر اطراف تهران را آغاز کرده‌اند. ساکنان این آلودگی‌ها را بدون هیچ‌گونه مسئولیتی به حال خود رها ساخته‌اند. این اقدام در شرایطی صورت می‌گیرد که گرانی و کمبود مسکن هر روز بخش‌های وسیع تری از مردم را به آلودگی‌های نیشینی و آلودگی‌های تخریب آلودگی‌ها در بسیاری موارد با اعتراض و مقاومت ساکنین آنها مواجه شده است.

جبهه‌ای در کار نیست، اما کوچه‌ها گریانند

برایش توضیح داده‌اند:

همه فکر می‌کردند در جبهه شهید شده‌ای. همراهان این خبر را آورده بودند. کمیته و بسیج محل هم حتی، این خبر را تأیید کرده بودند... وقتی با همسرش صحبت کرده - همسری که حالا و راه چشمی دیگر می‌نگرد - وقتی از او پرسیده که چرا در انتظارش نمانده و او را به این مصیبت دچار کرده، توضیح شنیده است که: پس از شنیدن خبر شهادت، پس از سوگواری از دست دادن شوهرم که تو باشی، یک سال به عزایت نشستم. یک سال به بدبختی‌ام فکر کردم، به تیر و روزی بچه‌هایمان و سر نوشت تلخی که دچار شده بودم، و به سر نوشت تلخی که در انتظارم بود... آخر چرا با برادر من از دوای کردی، چرا... من از دوای نگردم، او مرا گرفت. برادرت می‌خواست در حق بچه‌های برادرش خوبی کند. می‌خواست سرپرست بچه‌ها هم‌میشانشان باشد و نه که یک مرد دفرینه. خواست که با برادرش صحبت کند، اما منصرف شد، چه بگوید؟ چه می‌توانست بگوید؟ چه بخواهد؟ و چه می‌توانست بخواهد؟ موضوع پیچیده‌تر از این حرف‌هاست. همسرش در این مدت از او صاحب یک فرزند شده است. به او گفته بودند که باید تحمل کند، گفته بودند که او تنها نیست، از این حادثه بسیار اتفاق افتاده است. گفته بودند کم نیستند اسیرانی که به چنین دردی دچارند و همه به نوبی آن را پذیرفته‌اند. به نوبی تحمل کرده‌اند. او، اما، نتوانست تحمل کند؛ زیر آوار در درونج له شد، مهار عقل از کف داد، تن به احساسات جریحه‌دار سپرد، قلب شرحه شرحه‌اش دیگر تپیدن نتوانست. دست به خودکشی زد. پایان درد، پایان کابوس‌های وحشتناک.

جبهه‌ها آرامند، اصلاً جبهه‌ای وجود ندارد. جنگی در کار نیست. اما قربانی جنگی که دیگر نیست، از درون قاب شیشه‌ای به بیرون می‌نگرد. چراغ‌های حمله در تاریک روشن فروب، رهگذرانی را که از دور در امتداد کوچه در گذرند، به خود می‌خوانند. شمع‌های نیم سوخته روی رف حمله، قد خم کرده‌اند. شمع‌ها گریانند.

شطرنج قهرمانی جهان :

گار سپارف - کارپف بار دیگر در برابر هم

گاری کاسپارف قهرمان شطرنج جهان و آناتولی کارپف برای پنجمین بار در روی یکدیگر نشستند تا دور تازه‌ای از مسابقات قهرمانی شطرنج جهانی را آغاز کنند. دوره تازه مسابقات در شهر نیویورک برگزار می‌شود. هر کدام از این دو قهرمان که بتوانند ۱۲/۵ امتیاز کسب کنند. عنوان قهرمانی جهان را از آن خود خواهند کرد. نخستین مسابقه

گاسپارف - کارپف به نتیجه مساوی رسید اما در بازی دوم گاسپارف که با مهره سفید بازی می‌کرد، موفق شد در چهل و چهارمین حرکت خود، حریف هم وطنش را به تسلیم وادارد و در پایان دور دوم به نتیجه ۱/۵ بر ۵/۵ از کارپف پیشی بگیرد. این مسابقات به مدت ۲ ماه ادامه خواهد یافت.

ریشه‌های ناتوانی ورزش ایران در چیست؟

بازیهای آسیایی پکن یکبار دیگر ضعف مغرط و بی‌ریشگی ورزش ایران را نمایان ساخت. دست اندرکاران رژیم از هم اکنون در تلاشند تا این ضعف و شکست را در پرتو پیروزی درخشان تیم ملی فوتبال پنهان سازند. اما این پیروزی چیزی از واقعیت شکست ورزش ایران در بزرگترین میدان آسیایی‌ها، این واقعیت بر کسی که اندکی به ورزش علاقمند باشد امری است آشکار در این بازیها به جز تیم ملی فوتبال، ورزش ایران در هیچ رشته‌ای حتی کشتی آزاد به مقام قهرمانی آسیا دست نیافت و در بسیاری از رشته‌ها - نظیر وزنه برداری - تنها یک زنگ تفریح بود. اردوی پر شمار ورزشکاران ایران در این بازیها به ۲۰ مدال - که تنها ۴ مدال طلائی بود - دست یافت، یعنی به ازای هر ۷ ورزشکار یک مدال و اگر مدالهای کشتی را به کنار بگذاریم این رقم به حدود ۲۵ می‌رسد این در حالی است که کشوری چون چین، تقریباً اکثر تهرمانانش به مدال دست یافتند. فاصله تیم ما که مقام پنجم را بدست آورد با تیم اول آسیا یک فاصله بسیار همیق و به کلی غیر قابل قیاس است.

در سایر رشته‌ها و از جمله ورزش زنان تیمهای ایران حتی در آسیا نیز - جز تک درخشش های انفرادی - حرف چندانی برای گفتن نداشتند.

پس از حاکمیت رژیم اسلامی سطح ورزش ایران به یکباره و به طور چشمگیری افت کرد. به طوریکه مقام قهرمانی فوتبال، نخستین عنوانی است که طی ۱۲ سال در این رشته بدست آمد، وزنه برداری به طور کامل روبه نابودی گذاشت، در سایر رشته‌ها، از آن چه بودیم چندین گام دیگر عقب رفتیم، ورزش زنان منهدم گردید، کشتی فرنگی از نفس افتاد و تنها در رشته کشتی آزاد، آن هم به دلیل ریشه‌های چند صدساله این ورزش - هنوز نیمه پیروزیهایی بدست می‌آید.

دلایل تعقیری ورزش ایران، در مصلوهمات و جامعه ورزشی ایران بسیار مورد بررسی قرار گرفته و از جنبه‌های گوناگونی بدان پرداخته شده است. اما این بررسی‌ها و انتقادات تنها در یک چچاچوبه مجاز صورت گرفته و می‌گیرد و دلایل همقی تر را به دلیل آنکه متوجه انتقاد ریشه‌ای از کلیت رژیم و ایدئولوژی عقب مانده آن می‌شود، ناگفته باقی می‌گذارد.

بخشی از دلایل ضعف ورزش ایران - که بکرات نیز مورد اشاره جامعه ورزشی ایران بسیار مورد بررسی قرار گرفته فنی، برنامه‌ریزی و بودجه است. بودجه‌ای که برای ورزش ایران اختصاص می‌یابد، بسیار ناچیز است، امکانات ورزشی در ایران بسیار اندک، محدود و ابتدایی است، به طوریکه حتی در رشته‌ای نظیر فوتبال با کمبود توپ و در کشتی با کمبود تشک مواجه هستیم، برنامه‌ریزی در ورزش ایران وجود ندارد، حداقل ثبات در فدراسیون‌ها به چشم نمی‌خورد، مسئولین فدراسیون‌ها پی در پی تغییر می‌کنند و... ده‌ها دلیل از این دست می‌توان برشمرد. اما همه این‌ها در واقع معلول‌ها هستند. برای بررسی همل سقوط و افول ورزش ایران باید از این چهارچوبه فراتر رفت و دلایل اصلی و واقعی را جستجو کرد. در توضیح همل واقعی سقوط ورزش ایران می‌توان بر ۲ عامل اساسی تاکید نمود. اول: دیدگاه رژیم جمهوری اسلامی در برخورد با پدیده‌ای بنام ورزش و دوم: تاثیرات خصلت استبدادی حکومت در فلج کردن دستگاه ورزش کشور.

در شماره آینده نشریه به بررسی عوامل مذکور می‌پردازیم.

درگذشت پوران، خواننده معروف ایران

ادامه داد. او پس از انقلاب مدت چهار سال در آمریکا اقامت داشت و سپس به ایران بازگشت. او با آغاز انقلاب خوانندگی را برای همیشه کنار گذاشت. دو سال پس از بازگشت به ایران به بیماری سرطان سینه دچار شد. از "پوران" ترانه‌های معروف "نیلوفر"، "گل‌او مد-بهار اومد"، "شانه"، و "کیه کیه در میزنه" را بسیاری از ایرانیان به خاطر دارند و آنرا از مزمه می‌کنند.

"پوران" که در رادیو ایران به نام پوران شاپوری معروف بود، از ۴ سال پیش مبتلا به بیماری سرطان شده بود روز چهارشنبه ۱۶ مهر (۱۵ اکتبر) در یکی از بیمارستان های تهران درگذشت. "پوران" که در میان دو سه نسل از مردم ایران طرفدارانی داشت، از سال ۱۳۳۱ همکاری اش را با رادیو ایران آغاز کرد و تا پیش از انقلاب همکاری خود را با رادیو ایران همچنان

فوتبال

جام حذفی باشگاههای ایران

جام باشگاههای ایران

در ددل یک قهرمان!

مسابقات فوتبال منطقه‌ای باشگاههای ایران در ۴ منطقه ادامه دارد. در اصفهان تیم تام این شهر یک بر صفر کاوه بندر عباس را شکست داد. استقلال یزد در خانه خود ۲ بر ۱ بر برقی شیراز پیروز شد. در شیراز کما شیراز ۴ بر صفر زاندارمری اصفهان را شکست داد. در رشت استقلال این شهر با یک گل از سد تراکتورسازی تبریز گذشت. جنوب اهواز با ۹ گل میهمان خود پرسپولیس دهمدشت را مغلوب کرد. در قائم شهر نساجی مازندران ۵ بر صفر پاس همدان را مغلوب کرد. در کرمان دارائی کرمان ۳ بر صفر مقابل پیروزی چاه بهار به پیروزی رسید. صنعت نفت شاهرود با ۴ گل مغلوب ابو مسلم مشهد شد. استقلال ایلام ۲ بر ۳ به استقلال اهواز باخت. پاکدین ارومیه ۱-۲ مغلوب سپید رود رشت شد. در بوشهر شاهین این شهر با موسسه رازی کرج صفر بر صفر مساوی کرد. پیام مشهد و المپیک زنجان نیز بدون گل مساوی شدند. ماشین سازی تبریز ۵ بر صفر پرسپولیس بیجار را مغلوب ساخت.

اخبار کوتاه

۳۷مین دوره مسابقات کشتی فرنگی قهرمان جهان جمعه این هفته، ۲۷ مهر (۱۹ اکتبر) در ایتالیا آغاز خواهد شد. در این مسابقات که ۴ روز بطول خواهد انجامید، ۴۷ کشور جهان، از جمله تیم ملی کشتی فرنگی ایران شرکت دارند.
 پنجمین دوره مسابقات والیبال قهرمانی دسته اول جوانان ایران در شهرستان کردکوی برگزار شد. در این مسابقات ۱۰ تیم از ۱۰ استان کشور شرکت داشتند. تیم جوانان مازندران در فینال با نتیجه ۳ بر ۲ آذربایجان غربی را شکست داد و عنوان قهرمانی را بدست آورد. مازندران با این پیروزی برای ششمین سال والیبال قهرمانی ایران را فتح کرد. تیمهای آذربایجان غربی، باختران و زنجان عناوین دوم تا چهارم را بدست آوردند.
 مسابقات شنای قهرمانی جوانان ایران با شرکت برگزیدگان ۱۵ استان در شهر اهواز به انجام رسید. در مسابقات شنا تیم تهران با کسب ۱۴۶۵ امتیاز به مقام قهرمانی رسید. تیمهای خوزستان با ۱۴۳۸ امتیاز، گیلان با ۱۳۸۲ امتیاز، خراسان با ۱۳۲۸ امتیاز مقامهای بعدی را تصاحب کردند. در واترپلو، تیم کرمان با پیروزی ۱۰ بر ۷ مقابل

مجید ترکان در مسابقات جهانی کشتی در کشور ژاپن، که چندی پیش برگزار شده، کاری بزرگ کرد و با پیروزی بر یوردانف بلغاری، قهرمان ۴ ساله جهان، بر سکوی افتخار وزن ۴۸ کیلوگرم ایستاد. این قهرمان در دلدلش را با خبرنگار مجله کیهان ورزشی چنین عنوان می‌کند: نه! بنویسید که من دیگر کشتی نخواهم گرفت. باید به مشکلاتم برسد. من نمی‌ترسم و نترسیدم. یک سال دیگر هم زحمت می‌کشم و می‌بینم. چون جهانی‌ام دوباره می‌رسم، چون که الان در اوجم. تفاوتش این است که یوردانف را ۱۱ سال ۲-۸ بردم. سال دیگر ۱-۲ بردم. اما بهر حال دیگر می‌برمش. نمی‌بازم. اما باید به مشکلاتم برسد. اگر نرسد بنویسید که من دیگر کشتی نخواهم گرفت. در کشوری که قهرمانش چنین با درد سخن می‌گوید، وای به حال دیگران!

این مسابقات در ۲ گروه انجام خواهد شد و ۴ تیم برتر هر گروه مجدداً در یک گروه به طور دوره‌ای مسابقه خواهند داد، تا قهرمان تهران تعیین شود.
 مسابقات فوتبال قهرمانی جوانان کشور با پیروزی فوتبالبستهای خوزستان پایان یافت. این مسابقات در مشهد برگزار شد و تیم خوزستان مسابقه نهائی را ۳ بر ۲ در برابر بوشهر به پیروزی رسید. فوتبالبستهای مازندران به مقام سوم دست یافتند.
 قهرمانی نوجوانان به تیم لرستان رسید. لرستان در دیدار پایانی با یک گل خراسان را شکست داد. نوجوانان تهرانی عنوان سوم را کسب کردند. مسابقات فوتبال نوجوانان، در شهر بیرجند انجام شد.

مذاکرات دولت فرانسه با سران کردهای عراق

روزنامه *لیبراسیون* Liberation چهارشنبه ۱۹ سپتامبر ۱۹۹۰ مقاله‌ای تحت عنوان «پاریس کردهای عراق را به رسمیت شناخت» به چاپ رسانده است که حاوی ارزش‌خبری مهمی در ارتباط با جنبش کردستان و تحولات اخیر در منطقه است. *لیبراسیون* با تیتیر «امروز برای اولین بار در فرانسه یک هیئت نمایندگی ناسیونالیست‌های کرد پذیرفته شدند» شروع می‌کند و ادامه می‌گوید:

در این دیدار گفته شد که کویت‌ها اولین قربانیان صدام نیستند، فرانسه در ادامه سیاستش در مورد بحران خلیج و بخاطر اینکه فقط به عنوان یک نیروی تماشاگر نباشد امروز با پذیرفتن یک هیئت نمایندگی کرد متشکل از رهبران و نمایندگان چهار جریان ناسیونالیستی کرد عراق در سطح دولت یک چرخش بسیار مهمی در دیپلماسی خود بخاطر مساله خلیج ایجاد کرد. می‌توان گفت که چنین حرکتی در تاریخ فرانسه سابقه نداشته است. دولت فرانسه رسماً تا به حال سخنگویان و نمایندگان کردها را هم از کردهای ایران، عراق و ترکیه، سه کشوری که ۲۵ میلیون کرد در آنجا زندگی می‌کنند و تنها چهار میلیون آن در عراق است نپذیرفته بود ولی این کار امروز صورت پذیرفت.

هیئت نمایندگی کردها متشکل بود از جلال طالبانی از اتحادیه میهنی کردستان عراق، دکتر محمد عثمان از طرف حزب سوسیالیست کرد، سامی عبدالرحمان از حزب دموکراتیک خلق کردستان و محسن وزلی نماینده مسعود بارزانی از حزب دموکرات کردستان عراق.

این هیئت امروز ۱۹ سپتامبر از طرف معاون وزیر خارجه فرانسه Edwige Avice و رئیس پارلمان فرانسه Laurent Fabius و نیز وزیر

حقوق بشر Bernard Kouchner دولت فرانسه پذیرفته شدند و نیز صبح پنجشنبه ۲۰ سپتامبر در کاخ الیزه مشاور دیپلماتیک دولت فرانسه Loie Hemekine با آنها دیدار خواهد داشت. ترتیب قرار ملاقات این هیئت با نهادهای سیاسی اصلی فرانسه نیز گذاشته شده است.

در این ملاقات در حله اول این موضوع طرح گردید که مساله کردها فراموش نشده است اما همواره در پوشش نگاه داشته شده و افکار عمومی در جریان سرکوب کردها و حقوق آنها قرار نگرفته است. حتی بعد از بمباران شیمیایی کردها در حلبچه در مارس ۱۹۸۸ که بیش از پنج هزار کرد قربانی شدند، دولت فرانسه سکوت کرد. پائیز سال ۱۹۸۹ پاریس مهماندار یک کنفرانس بین‌المللی در مورد مساله کردها بود که انستیتوی کرد و جمعیت فرانس‌ایرته France - Libertes به سرپرستی خانم دانیل میتران به صورت نیمه‌آشکار و با حضور بعضی از دوستان کرد عراق و ترکیه و به دعوت برنارد گوشز برگزار کرده بود.

از کردها زیاد صحبت نمی‌شود برای اینکه ما هرگز هواییمانی را نبروده‌ایم و هرگز کسی را به گروگان نگرفته‌ایم»

دکتر قاسملو شناخته شده‌ترین رهبر کرد و دبیر اول حزب دموکرات کردستان ایران همواره این را تاکید می‌کرد وی در سیزده ژوئیه ۱۹۸۹ در وین توسط مذاکره کنندگان ایرانی که با او بر سر یافتن یک راه حل سیاسی برای کردستان ایران مذاکره میکردند کشته شد. عبدالرحمان قاسملو زندگیش را برای کسب حداقل ممکن حقوق کردها وقف کرد. اما سایر جنبش‌های آزادیبخش ملی نظیر سازمان آزادیبخش ملی فلسطین و یا یاسر هرفات فراموش شده بودند.

در حاشیه اخبار کردستان

نفت است، مساله مساله کنترل منطقه است. پذیرش رهبران کرد عراق آن هم فقط کرد عراق و بحث و مذاکره در مورد پذیرش حقوق کرد و... نیز از همین زاویه است نه پذیرش حقانیت مبارزه ملت کرد. اخبار و حرکت‌های نمایندگان جریان‌های سیاسی کرد عراق، ملاقات‌های نمایندگان دولت آمریکا و دول اروپائی و برخی از سران کشورهای آنها، طرح و نقشه‌های آمریکا و اروپا در منطقه و در ارتباط با عراق و کویت و مساله کردها و موضع کشورهای غربی باید بدقت مورد توجه قرار گیرد.

در ماه‌های اخیر محافل کردی شاهد اخبار، شایعات و بحث‌های متناقضی بوده‌اند. از آن جمله است مساله ملاقات نمایندگان دولت آمریکا در سوریه با برخی نمایندگان برخی از احزاب کردی عراق و ملاقات نمایندگان دولت فرانسه در سطح وزرا با نمایندگان احزاب کردی عراق؛ مساله سازش ایران و عراق و انتقال دفتر آیت الله حکیم از تهران به سوریه و مساله کردهای عراقی پناهنده ایران و کردهای ایرانی پناهنده عراق؛ سفرهای جلال طالبانی به آمریکا؛ شایعات و اخباری در خصوص قول کمک آمریکا به کردهای عراق در حدی که مثلاً اگر کردها از «موصل» بخاطر منافع نفتش بگذرند و آن را به ترکیه بدهند آمریکا از ایجاد یک دولت کردی در سایر مناطق کردنشین عراق پشتیبانی می‌کند و آن را به رسمیت خواهد شناخت؛ پذیرش حقوق ملت کرد در داشتن یک دولت مستقل کردی بخصوص در شرایط فعلی در عراق از طرف فرانسه و حتی قول کمک به ایجاد یک دولت کردی در عراق و به رسمیت شناختن آن و... آنچه که روشن است این‌که پس از وقوع انقلاب در ایران و پس از جنگ ایران و عراق و رابطه آن با کردستان و نیز بمباران شیمیایی کردستان توسط عراق مساله کردها و کردستان به مساله‌ای جدی و به عاملی مهم در محاسبات سیاسی منطقه مبدل گردیده است. بحران اخیر منطقه با حمله عراق به کویت این مساله را در درجه بالاتری از محاسبات کشورهای منطقه و در سطح دول غربی و آمریکا به منظور بهره جویی از آن قرار داده است. همانطوریکه اشاره رفت این اولین بار نیست که مساله کردها مورد توجه قدرت‌های بزرگ جهان قرار می‌گیرد. اما آنچه متفاوت است و تفسیر کرده است شرایط کنونی جهانی و نیز حرکت و سیاست‌های آمریکا و اروپا در قبال رژیم بغداد است.

آمریکا با گرفتن ابتکار عمل در مقابله با صدام و مقاصد مفسره جویانه خود یعنی کنترل منطقه و در اختیار گرفتن آن برای تضمین منافع کنونی خویش در حال و در آینده و اروپا نیز برای تضمین دریافت نفت و احیانا پیش بردن سیاست تشنج‌زدائی در منطقه هر کدام طرح‌ها و سیاست‌های خاصی را دنبال می‌کنند. شوروی با توجه به بحران کنونی خویش با

بحران خلیج باعث شد که تابوی کرد شکسته شود، با اطمینان می‌توان گفت که ملاقات رسمی نمایندگان کردها هیچ مشکلی را رسماً برای دولت فرانسه ایجاد نکرده است. می‌توان تاکید کرد همچنان که «رولان دوها» نیز اعلام کرده است، رشد سیاسی ما فرانسوی‌ها در مورد مسایل خاور نزدیک و خاورمیانه و همچنین حرکت‌های سیاسی دولت فرانسه در بحران اخیر در کادر حقوق بین‌المللی می‌گنجد که ما این حقوق را از حقوق بشر جدا نمی‌دانیم. افکار عمومی ما امروز متوجه وضعیت ویژه و تراژیک کردهای عراق نیز هست و آن را در همین چارچوب ارزیابی می‌کند.

گفتن این نکته یا این سخن که کویت و کویتی‌ها تنها قربانیان سیاست بغداد نیستند بلکه کردها بدفعات مکرر قربانی این سیاست‌ها شده‌اند، در همین چارچوب است. همچنین در سال‌های اخیر در ایران، ترکیه و عراق کردهای بهای سنگین را پرداخت کرده‌اند.

از نظر ژئوپولیتیک و وضعیتی که توسط قدرت‌های استعماری سابق در سال‌های ۱۹۲۰ بر ویرانه‌های امپراطوری عثمانی وجود آمده بود، کردها بدفعات زیادی در طول سال‌ها و همچنین در سال‌های اخیر در هر سه کشور قربانی شده‌اند. خواست کردها در آن دوران شناخته شده بود و توسط رئیس جمهوری وقت آمریکا (ویلسن) در طرح پیشنهادیش برای «جامعه ملل» بیان شده بود؛ یعنی دولت مستقل کردی. در سال ۱۹۲۵ یک کمیسیون توسط «جامعه ملل» S.D.N. از منطقه‌ای از کردها بازدید کرده و اعلام کرده بود که هفت هشتم جمعیت منطقه خواستار دولت مستقل کردی هستند. بریتانیای کبیر مخالف بود و اظهار می‌داشت که «عراق بدون نفت و

بی‌سیاستی و دنباله‌روی، نقش جدی در منطقه ندارد. آنچه مسلم است مخالفت قدرتهای بزرگ غربی و آمریکا با رژیم صدام در حرکت اخیر صدام جدی است و در همین رابطه طرح‌هایی از قبیل سرنگونی صدام از درون، تجزیه عراق و تبدیل آن به سه بخش شیعه، سنی و کرد، عقب نشاندن صدام از کویت از طریق محاصره اقتصادی تا جنگ مستقیم از طریق هوا و زمین علیه عراق (در همین رابطه بسیج نیروهای ترکیه و حمله به عراق از چند جهت از جمله از مناطق شمالی عراق یعنی کردستان) و استفاده از نیروی کردی و در دست طراحان سیاسی آمریکا و اروپائی است.

اینها همه یک طرف قضیه است اما طرف دوم قضیه رژیم بغداد و توان اوست. فعلاً با مداخله قلم‌راهبان آمریکا و لشکرکشی به منطقه موج ضدآمریکایی در میان ملت عرب تقویت گردیده است، قدرت مانور و سازش و عقب‌نشینی صدام در شرایط مناسب (مثلاً سازش او با ایران) نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

ملت کرد با توجه به تجارب عهده خود باید متوجه این مبادلات باشد و هوشیارانه تحولات را دنبال کند و به هاملی آنهم فقط عاملی در جهت پیش‌برد این یا آن سیاست کشوری گرفتار نشود. این موضع برخلاف سیاست انفعال در قبال موقعیت پیش آمده است. در این هیاهو باید ادهای تاریخی ترکیه را نیز مدنظر داشت که پس از تجزیه عثمانی مدعی مالکیت بر بخشی از کردستان عراق است. ممکن است این طرح هم در ذهن طراحان آمریکائی باشد و الحاق کردستان عراق را به ترکیه مطرح نمایند. واقعیت این است که ملت کرد در بدترین شرایط جغرافیائی و تاریخی بخود قرار گرفته است و تحت سیطره هارت‌ترین حاکمیت‌های منطقه قرار دارد. کردستان عراق ویران شده است و بخشی از کردهای عراق آواره و در چنگ دولت‌های ارتجاعی ترکیه و ایران هستند.

کردهای ایران و ترکیه مورد شدیدترین سرکوب‌ها هستند، موقعیت نیروهای کرد و توان رزمی و تشکل آنها در کمترین حد ممکن است، نیروهای دموکراتیک و آزادیخواه در هر سه کشور ایران، ترکیه و عراق بخصوص در کشور ایران و عراق مورد سرکوب و در ضعف و پراکندگی مخرط هستند، اتحاد نیروهای سیاسی کرد عراق در حدنازلی است و پراکندگی وجه عهده است. در چنین شرایطی بعید نیست که سران برخی از جریان‌های کردی عراق تن به پذیرش برخی از طرح‌های کشورهای بزرگ برای نجات خویش بدهند و این قابل فهم است. اما هشدار های دوستان ملت کرد نه از زاویه محکومیت و سرزنش کردها و رهبران آنهاست بلکه از زاویه عدم اطمینان به بهره‌جویی صحیح از وضعیت پیش آمده بسود مردم کرد است. مثلاً اگر یکی از طرح‌ها این باشد که بکمک ترکیه و نیروی آمریکا جنبش کردستان عراق حمله زمینی برای فشار به عراق را شروع کند و این جنگ و سخت بگیرد ولی در وسط

ثروت کشاورزی کردستان از نظر اقتصاد نمی‌تواند قابل زیست باشد. اما این تفکر ادامه پیدا نکرد که گذرگاهی بوجود آید تا عراق راهی بدریابان و این گذرگاه از کویت می‌گذشت و تحت حفاظت انگلستان قرار داشت. عراق سال‌هاست که خواستار کویت است و این خیلی قبل‌تر از اوت ۱۹۹۰ بوده و ربطی به کردستان و یا از بین بردن استعمار نداشت است و ندارد.

سال ۱۹۳۲ سال پایان تعهد بریتانیا مبنی بر تیمومیت عراق و نتیجه آن استقلال عراق بود امروز روز کردهای عراق است و بیان مجدد مبارز آنها برای شناساندن حقوق ملیشان در ادامه جنگ‌هایی که بندرت متار که‌ای در آن وجود داشته است. تاریخ بیست سال گذشته حکومت رژیم بعثی در بغداد (بدنبال چهار سال حالت نه جنگ و نه صلح که بوسیله بیابیه امضاء شده توسط ژنرال بارزانی رهبر جنبش کردستان عراق و معاون ریاست جمهوری وقت عراق یعنی صدام منعقد شده بود) دورانی را مشخص می‌کند که بمباران شیمیائی حلبچه و تهاج مسئولین عراقی و ایرانی و ویرانی سیستماتیک روستاها و شهرهای کرد و حتی فرهنگ کرد عراق توسط لشکریان صدام حسین مشخصه آن است دورانی که می‌توان آن را دوران یک نسل‌کشی شدت معرفی کرد. این‌ها مواردی بودند که رهبران کرد عراقی به مخاطبین خود بیان کردند تا به حال سالیان زیادی است که به خواسته‌های کردها پاسخی داد نشده است اما این بار کمتر ممکن است که مساله کردها به فراموشی سپرده شود.

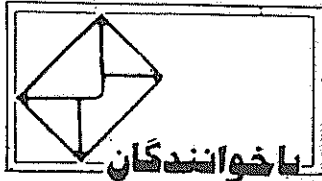
Liberation چهارشنبه ۱۹ سپتامبر ۹۰
ترجمه‌ان: نالا

راه رژیم بعث با توجه به فشارهای جهانی حاضر به پذیرش مثلاً طرح شاه حسن، حسین و شاه عربستان شود و با آمریکا و کشورهای اروپائی به توافق برس و از طرف دیگر بمب شیمیائی دیگری را نصب کردستان بکند آنگاه چه روی خواهد داد آیا باز کشورهای آمریکا و اروپائی دولت کردی در عراق را تشکیل خواهند داد؟ در یک کلام ملت کرد نباید در عامل اجرائی طرح‌های آمریکا و دیگر قدرتهای بزرگ تبدیل شود. سیاست درست و اصولی همیاری و هماهنگ کردن تلاش نیروهای کرد با تلاش آزادیخواهانه مردم سایر خلقت‌های ایران و عراق و ترکیه و نیروهای دموکرات و آزادیخواه سه کشور مذکور و جهانی و از استفاده وسیع از مجامع بین‌المللی (که شرایط موجود فرصت مناسبی را در این زمینه فراهم کرده است)، در میان خواست‌های خود و تحصیل اجرای بیانه حقوق بشر و تلاش در جهت سرنگونی رژیم‌های ارتجاعی و جایگزینی رژیم‌های دموکراتیک است که حقوق ملت کرد را در چهارچوب دولت کردی و اتحاد داو طلبانه این ملت؛ هر یک از آنها را پذیرا باشد است.

وضعیت موجود فعالیت سیاسی و تبلیغاتی را از ملت کرد می‌طلبد. وضعیت موجود را رژیم فاشیستی بعث عراق فراهم نموده است. وضعیت پیش‌آمده و اعتراض متحد کشورهای اروپا و آمریکا اگر کمک به سرنگونی رژیم بعث عراق بکنند در هر حال به سود مردم کرد است. چه ما این وضعیت را اصولی بدانیم یا ندانیم، ملت کرد و رهبران سیاسی آن باید از این وضعیت پیش‌آمده سر و سامانی به خود بدهند. در وهله اول اتحاد هر چه وسیع‌تر نیروهای کرد در مبارزه و بیان صریح خواسته‌های تاریخی این ملت است. تشکیل شورای کردستانی بر پایه دموکراسی مبارزه بر حق داشتن نماینده یا ناظر در سازمان ملل؛ دفاع از حقوق ملت کرد در سطح جهانی و هماهنگی فعالیت کردها، و در گام‌های بعدی با توجه به تحولات آتی و روندها اعلام دولت در تبعید و یا ایجاد آن در هر گوشه‌ای از خاک کردستان بخصوص در شرایط کنونی کردستان عراق، موفقیت بزرگی برای ملت کرد است.

ملت کرد و رهبران سیاسی جریان‌های کردی باید از موفقیت پیش‌آمده بیشترین بهره ممکنه را با اتخاذ سیاستی درست ببرند و این مستلزم فعالیت وسیع و هماهنگ سیاسی در سطح جهان است.

نیروهای دموکرات، آزادیخواه و عدالت‌جوی جهان و منطقه نباید از محکومیت رژیم فاشیستی بعث و سازش و توافق جنایتکارانه رژیم جمهوری اسلامی و محکومیت آمریکا در لشکرکشی به منطقه و اشغال نظامی آن چشم‌پوشی کنند و نباید از مبارزه عادلانه و دموکراتیک ملت کرد و کمک به این جنبش در هر سطحی کوتاهی نمایند. ملت کرد حق دارد دولت خود را تشکیل دهد و هرآنگونه که خود می‌خواهد زندگی کند.

باخوانندگان

پاسخ به نامه ها:

دوست عزیز آوا، انتشار ترجمه کتاب "ohne meine Tochter - Nisht" به صورت پاورقی در نشریه کثرت، متأسفانه برای مأمودور نیست. اما با توجه به اینکه داستان این کتاب به جامعه و مردم ماباز می‌گردد و اروپاخوانندگان زیادی نیز داشته است، کوشش می‌کنیم در اولین فرصت نقدی در مورد آن در نشریه درج کنیم.

پیشنهاد شما در مورد ادامه مستمر صفحه هنری و درج اخبار مربوط به فعالیت‌های هنری و اجتماعی مورد پذیرش ما هم هست و اقداماتی نیز در این جهت در شماره‌های اخیر نشریه صورت گرفته است. شرط ادامه این صفحه و فنی شدن آن همکاری فعالانه خوانندگان هنردوست - زمینه‌های مختلف باماست.

دوست گرامی سعید از اتریش، مطلب شما در مورد گفتگوی دویار قدیمی به دست ما رسید. موضوع این مطلب موضوعی واقعی، زیبا و قابل استفاده است، اما بنظر می‌رسد در پرداخت آن به صورت داستانی دقت

اکثریت

کافی به کار گرفته نشده و با جمله تهیه شده است. در نتیجه از پختگی کافی برخوردار نیست. ضمن تشکر از زحمات شما، منتظر دریافت گزارشی که وعده داده‌اید هستیم.

دوست عزیز بنام از سوئد: نامه تشویق‌آمیز شما به دست ما رسید. هدف ما از برقراری ستون پاسخ به‌نامه‌ها، همانگونه که قبلاً نیز توضیح داده بودیم، پاسخی کوتاه و درحد ممکن به‌نامه‌های رسیده است و هدف هرگز سانسور نامه‌ها نخواهد بود. در خصوص تذکرات شما در مورد نقد کتاب و استفاده از شعر نیز تا آنجا که برایشان امکان پذیر باشد، تلاش خواهیم کرد.

دوست عزیز کاوه از مونشن گلداباخ آلمان: نامه شما مبنی بر خبر اخراج احتمالی یک متقاضی پناهنده ایرانی در مونشن گلداباخ به دست ما رسید. دیر رسیدن نشریه اکثریت مربوط به نابسامانی در امور فنی و اجرایی آن است که تلاش زیادی بری رفع آن صورت می‌گیرد.

دوست عزیز "مرتضی میثقی" از انگلستان: ترجمه مقاله "بازگشت قهرمانان مردان جنگ ایران" را دریافت کردیم. موضوعات این مقاله، مسایلی است که طی چند شماره اخیر نشریه به‌مقدار زیادی پیرامون آنها نوشته شده و بنابر این تا حدودی تکراری است. به همین جهت از چاپ آن پوزش می‌طلبیم.

شماره‌های ۶ و ۸ نشریه "پناهنده" ارگان شورای پناهندگان شهر برمن همراه با اطلاعاتی از این شورا به دست ما رسید. در نشریه پناهنده اخباری در مورد وضعیت پناهندگان، اخبار کشور و اخبار خارجی درج شده است.

مقالات "متحول شدن موسیقی سنتی ایران نیاز زمانه است"، "کنگره فردوسی و ملت‌ها" نامه‌ای از دامون، "گزارشی از سمرقند، بخارا و جمهوری تاجیکستان شوروی" و اشعار "با" به دست ما رسیده است. به دلیل محدودیت جا این مقالات به تدریج در نشریه درج خواهند شد.

بخشهایی از نامه یک خواننده:

"وضع کنکور هر سال بدتر از سال پیش می‌شود. چون تعداد زیادی از فرزندان شهدا، جانبازان و جدیدان ازادگان که موضوع روز جامعه ایرانی است، جایشان در دانشگاه محفوظ است و وضع اسرایی که

بر گشته‌اند از لحاظ جسمی و روحی خیلی خراب است. آنها را به شدت شکنجه داده‌اند. در دادن غذا و آب هم در موارد زیادی به اسرا خودداری می‌شد. گاهی حتی پوست بدنشان را با سیگار سوزاندند. حالا هم که دولت ایران و عراق دوست جان جانی و برادر شده‌اند تا سیاست فردا چه اقتضا کند..."

در نامه‌ای دیگر: "خیلی از اسرا که خبری از آنها نبود، مفقودالثر بودند و قبرهایی هم برایشان درست کرده بودند، حالا که برگشتند بر سر قبرهایشان می‌روند و آنها را باز می‌کنند. صدام یزید هم تبدیل به صدام عزیز شده است. سیل خواربار ایران به عراق جاری است. در یک ماهه اخیر اجناس گرانتر شده است. خریدن لباس و کفش دیگر کار هر کسی نیست. دلار به ۱۴۵ تومان رسیده است..."

کرده بودند و نکاتی از مقاله برایشان مبهم مانده بود، تقاضا می‌کنم پاسخ مرا نیز در همان بخش از نشریه درج کنید. با احترام

مهرداد کیمیایی

پیش از هر چیز از توجه آقای قلی حسین زاده به مقاله "یاد بقیه در صفحه ۲"

آزادی بیان مهمترین مشخصه دموکراسی است

است "درج گردیده بود. از آنجا که روی سخن مقاله ایشان با نویسنده مقاله "دموکراسی این آقایان" یعنی اینجانب بود در چند مورد شخصاً پرسش‌هایی مطرح

نشریه محترم اکثریت! در شماره ۳۱۸ این نشریه در صفحه "با خوانندگان مقاله‌ای از آقای قلی حسین زاده با عنوان "دموکراسی شما از چه نوع

ایران در تپی از قدرت طلبی می‌سوزت که روحانیت، آنرا بدست آورده بود. و محجوبی که به این چپ با شور و تحسین می‌نگریست، می‌خواست حاصل تلاش دشوار روزنامه‌نویسی اش را در خارج از کشور با آنها تقسیم کند. اما تجربه به او نشان داد که حتی حضور چندین ساله در خارج از کشور، زنگار اعتیاد به خلق و خوی استبدادی را از ذهن پیشگامان و جانبازان "آزادی" نژوده‌است. و از او همان - رامطالعه می‌کنند که اگر در ایران بود، سانسور حکومتی می‌خواست. با آنکه آنچه می‌خواهم بگویم، خود زمینه بحثی مستقل است. اما به اختصار آنرا مطرح می‌کنم:

برای درک و شناخت زمان، و درک و شناخت مطبوعات، حتی امروز آن قسمت از طیف چپ پناهندگان سیاسی ایران که به گروه دموکرات معروف است، خام‌تر از ده سال پیش طیف راست که در خارج تحکیم موضع می‌کرد، رو به رو می‌شود. بزرگترین زست دموکراسی و دفاع از آزادی، که در قسمتی از این طیف ظاهر شده است، ابراز تعلق به نشر روزنامه آزاد و عمومی است. اما، به شرط آنکه این روزنامه، ارگان موتلفی از آن قسمت باشد. و نام این حرکت را، حرکت برای افزایش قدرت سازمانی و تشکیلاتی خویش را از راه تدارک ائتلاف که کار بسیار خوبی هم هست - دفاع از آزادی و تدارک روزنامه مستقل و آزاد عمومی می‌گذارد.

برای آنکه بدانید چه فاصله وسیعی بین این دید و برداشت نو شده از آزادی و استقلال مطبوعات در طیف چپ، با برداشت پراگماتیست و خالی از تفکر و مجادله طیف مخالف آزادی و اعمال‌کنندگان سانسور و اختناق به کشور پیش از ۲۲ بهمن ۵۷ وجود دارد، این نکته را نقل می‌کنم:

من، در سال ۸۲ به فرانسه آمدم، و بنابر خلصت حرفه‌ای دنبال انتشار طلیعه یک روزنامه رفتم. در مرداد ماه (ماه اوت) که طلیعه انتشار یافت، از دوستی آگاه و صاحب نظر که به فرانسه آمده بود شنیدم، چند سال است از جانب سرمایه‌داری معروف، سرمایه لازم برای انتشار روزنامه در اختیار صاحب موسسه کیهان قرار گرفته است. ۳ سال بعد، کیهان لندن منتشر شد، اما هیچ‌جا کسی ندید روزنامه، جز در فضای کلی طیفی که به آن تعلق داشت، قدم بردارد. روزنامه راست است

وقایع، سانسور و اختناق، بی تفاوت بماند.

آرمانخواهان مطبوعاتی: در تاریخ مطبوعات کسانی هستند که استثنائاً را تشکیل می‌دهند و اهم از آنکه از میان حرفه‌یی‌ها برخاسته باشند، یا از میان سیاسی‌های مطبوعاتی، یا مطبوعاتی‌های سیاسی، و جدا از اینکه مدتی کوتاه به مطبوعات پرداخته باشند یا تمام هم‌ریشه‌ها آرمانخواهی در مطبوعات تعلق دارند.

جوانگیران صو اسرافیل، سلطان‌العلمای خراسانی، فرخی یزدی، احمدکسروی، دکتر حسین قاطمی، از شمار آرمانخواهانند. و دوره جدید روزنامه‌نویسی در ایران، مجال وسیعتری به پرورش روح آرمانخواهی، در فضای مسائل ارتباط اجتماعی داده است. و همانطور که علی‌رغم قسوت رژیم اسلامی در سرکوب مطالبات انسانی و حقوق طبیعی، در ایران از هر فرصت و روزنه کوچک برای اعلام حضور سیاسی و مطالبه حق حاکمیت خویش استفاده می‌کنند، در فضای بسته مطبوعات از رادیو، تلویزیون، تا روزنامه‌ها آثار حضور موج آگاه و روح آرمانخواهی می‌توان پیدا کرد.

منوچهر محجوبی، از شمار روزنامه‌نویسان ایرانی است که به این ردیف تعلق داشت و با آنکه در ایران، روزنامه‌نویسی تنها حرفه او نبود، اما به آزادی و آگاهی و به حضور سیاسی مردم عشق می‌ورزید و می‌کوشید تا حد ممکن ستمی را که بر مردم می‌رفت، افشا کند. درین مهرورزی و افشگری، بی‌تاب بود. دوران شکوفایی روزنامه‌نویسی محجوبی، دوران مهشت ساله تبعید و سرگردانی خارج از کشور بود که سعی داشت پیوند گسیخته شده‌اش را با مردم کشور، به صورت که میسر باشد برقرار کند. او می‌خواست

و می‌کوشید برای مردم روزنامه بنویسد و فضائی که در خارج از کشور بود، برای درک این خواست و کوشش‌آمادگی نداشت. پناهندگان سیاسی هم کوچکترین تفاهم و آشنایی با آزادی و با روزنامه‌نویسی نداشتند. جوانانی بودند که بنابر آموزش سیاسی خویش روزنامه را رشته پیوند تشکیلات و استقرار سانترالیسم سازمانی می‌شناختند. و با موج عواطف، به مقابله با حکومت مطلقه جمهوری اسلامی برخاسته بودند. و چپ

داور، وزیر معروف آفاز سلطنت رضاشاه و تیمور تاش، هلی دشتی، جهانگیر تغزلی صاحب

ایران ما، و دکتر آرسنجانلی از این شمارند و شما خود، کسان دیگری را می‌توانید به این نامها اضافه کنید.

مطبوعاتی‌های اهل سیاست روزنامه نویسانی را در بر می‌گیرد، که مطبوعات هدفشان مانده است. و از آنجا که سیاست رو آورده‌اند. بی‌آنکه موقع مطبوعاتی خود را در آنها کنند. عباس مسعودی، پایه‌گذار موسسه اطلاعات، عبدالرحمن فرامرزی، و دکتر مصباح‌زاده، پایه‌گذار موسسه کیهان و دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی، و هلی‌اصغر ایرانی، صاحب خواندنیها درین رده قرار دارند.

حرفه‌یی‌های مطبوعاتی، کسانی هستند که کار در مطبوعات را همچون حرفه انتخاب کرده‌اند و حضور سیاسی آنها تحت الشعاع سیاست نشریه‌یی است که در آن استخدام شده‌اند. ادیب‌الممالک فراوانی، روزنامه‌نویس حرفه‌یی و از بقایای روزنامه‌نویسان موظف دربار بود، که بعد از مشروطه نیز در مطبوعات آزاد، حرفه خود را حفظ کرد و سردبیر روزنامه‌های گوناگون شد. و دراز‌هم‌ترین کادر حرفه‌یی مطبوعات شادروان زبیب‌اله منصور بود، که سرنوشتی هیرت انگیز داشت.

در دوران سلطنت رضاشاه دولت کادر روزنامه‌ها را از طریق دادن شغل اداری تغذیه می‌کرد که این سنت تا دوران توسعه مطبوعات به سالها ۴۰ ادامه یافت، ولی در دوران توسعه مطبوعات، نیاز به کادر آموزش دیده حرفه‌یی، چه در مطبوعات به معنای خاص، و چه در خبرنگاری و رادیو و تلویزیون راه پرورش روزنامه‌نویس حرفه‌یی را با مجموعه جدید باز کرد.

امروز، روزنامه‌نویس حرفه‌یی کسی است که در رشته‌یی که انتخاب کرده دارای تخصص باشد، و تمام وقت کار و ذهنش را به روزنامه و به امر مطبوعات اختصاص دهد و جز روزنامه‌نویسی شغلی را یکد نکشد.

در مطبوعات ایران، امروز کادر حرفه‌یی ستون فقرات موسسات بزرگ مطبوعاتی، رادیو، تلویزیون را تشکیل می‌دهد. و بنابر آموزش و تخصص و اقتضای حرفه، نمی‌تواند در برابر

رضا مرزبان از آزادی، مطبوعات و آزادی مطبوعات سخن می‌گوید

مطبوعات از جامعه جدایی ناپذیر است

قیه از صفحه ۶

صورت احزاب و مطبوعات و سندیکاها، در ویتترین‌های تبلیغاتی حکومت کودتا جا می‌گیرد. و مطبوعات را با هزار رشته، به زنجیر نظارت و سانسور دولتی می‌بندند. ولی تکامل اجتماع، از سوی و گسترش ارتباطهای جهانی از سوی دیگر، نیاز به توسعه مطبوعات، و پیشرفت وسائل ارتباطی را دامن می‌زند. و صنعت خودبخود فضای حیاتی مورد نیاز خویش را در قلمرو وسائل ارتباطی، باز می‌کند.

همانطور که رضاشاه، خیلی دیر و هنگام روان شدن امواج تبلیغات رادیویی اروپا به سوی ایران، ناگزیر شد در سال ۱۳۱۸ به تاسیس رادیو در ایران تن دهد، حکومت کودتا نیز، در شرایط جدید گسترش وسیع ارتباط جهانی، تن به قبول ضرورت توسعه و گسترش وسائل ارتباطی داد. و تلویزیون، بر گروه وسائل اضافه شد. اما مهار رادیو و تلویزیون محکم در دست دولت ماند، تا آنجا که به کارکنان رادیو و تلویزیون و خبرنگاری، اجازه حضور در سندیکای صنفی مشترک و واحد با روزنامه‌نویسان ندادند. و تا آخرین لحظه، حتی روزنامه‌نویس‌ها نیز، فقط به تاسیس سندیکای منطقه‌یی مجاز بودند و تلاش آنها برای تاسیس سندیکای سراسری بجا می‌نرسید. درگیری مدام مطبوعات و دولت - که با گسترش مطبوعات، بیشتر هم شد - در واقع چیزی جز تلاش مدام مطبوعات، برای رسیدن به استقلال و آزادی کار نبود. و از آنجا که - آزادی کار و استقلال مطبوعات، در گرو حضور سیاسی مردم در جامعه بوده که دولت می‌کوشید با سازماندهی‌های نمایشی، آنها را بی‌حضور خودشان، روی صحنه نشان دهد، درگیری در شرایط نابرابر، همچنان تا انقراض سلطنت پهلوی در ایران، ادامه داشت.

می‌دانیم که سیر تاریخی مطبوعات در ایران (متناسب با سیر تاریخی جامعه) یکنواخت و یکدست نبوده است. زمانی، و تا سالهای متعادی، آدمجا شاخص

سیاسی‌های اهل مطبوعات - مطبوعاتی‌های اهل سیاست - حرفه‌یی‌های مطبوعات و آرمانخواهان مطبوعات: در عین آنکه، نمی‌توان مطبوعات و سیاست را، از هم جدا کرد. اما در میان اهل مطبوعات چهره‌هایی هستند که سیاسی‌های مطبوعاتی را تشکیل می‌دهند: اینان کسانی هستند که سیاست هدفشان بوده است و یا شده و مطبوعات وسیله رسیدن به این هدف. ملک الشعری بهار، علی‌اکبر

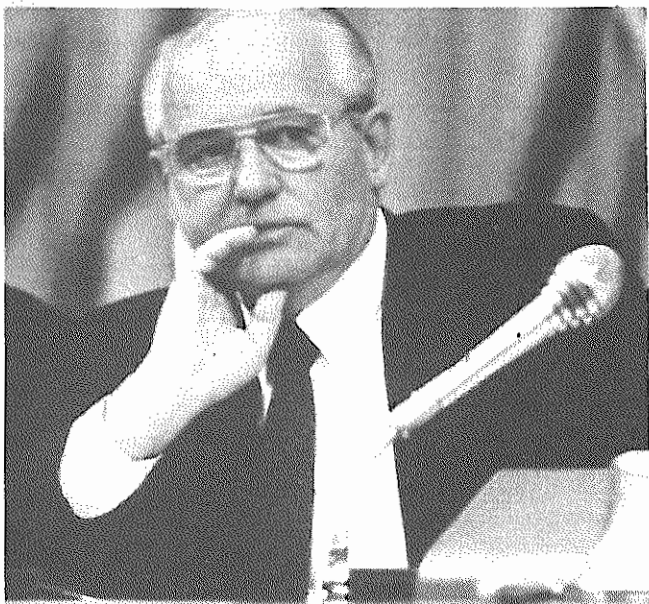
گرمی می‌داریم.

ارم پیشنهادی جدید حزب کمونیست ایتالیا: درخت بزرگ، داس و چکش کوچک تر در زیر آن

تغییر نام حزب یکی از موارد دستور جلسه کنگره آتی حزب کمونیست ایتالیا در ژانویه سال ۱۹۹۱ است.

برگزاری پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی

برای خروج از بحران سیاسی فکلی جامعه شوروی خوانند. ایواشکو در گزارش خود به پلنوم از خروج بیش از ۶۰۰ هزار عضو حزب پس از کنگره ژوئن حزب نیز خبر داد.

برگزاری کنفرانس انترناسیونال سوسیالیستی در آمریکا

درخواست کرد که برای کاهش دادن فاصله کشورهای فنی و فقیر تلاشهای بین المللی نوینی آغاز شود و استراتژی جدیدی برای حفظ محیط زیست، مبارزه با مواد مخدر و بیماری ایدز طراحی شود. کنفرانس خواهان تقویت سازمان ملل متحد و انجام تغییرات اصلاحی در ساختار این سازمان شد.

این منطقه؟ من فکر می کنم که این فرضیه دوم ارجحیت دارد. اولاً بدین دلیل که از سوی آمریکا هیچ گونه هلاکتی، پیش از بحران دیده نمی شود و این همان نکته در داوری است که می توان یاد در نظر داشت آن برای روزهای آینده پیش بینی های واقعی تری را ارائه نمود.

آیا تمامی اینها برای ثبات در خاور میانه و بمنظور ایجاد امنیت در این منطقه است و یا برای تنظیم نقشه های سیاسی جدید در

AKSARIYAT NO. 322 MONDAY 15.OCT.1990. Address: Ruzbeh Postfach 1810 5100 Aachen W. Germany

پیشنهاد تغییر نام حزب کمونیست ایتالیا

رهبر انترناسیونال سوسیالیستی، ویلی برانت در کنفرانس اخیر انترناسیونال سوسیالیستی منعطف تر از همیشه در مورد پذیرش حزب کمونیست ایتالیا برخورد کرد. بنیتو کراکسی رهبر حزب سوسیالیست ایتالیا همچنان مخالف اصلی ورود حزب کمونیست ایتالیا به انترناسیونال سوسیالیستی است. پیشنهاد اخیر اکتو با مقاومت بخش بزرگی از حزب روبروست. آرماندو کوسوتا یکی از رهبران حزب اعلام کرد که در صورت تغییر نام، حزب دچار انشعاب خواهد شد.

آچیله اکتو دبیر کل حزب کمونیست ایتالیا چهارشنبه هفته گذشته طی یک مصاحبه مطبوعاتی پیشنهاد تغییر نام این حزب را به حزب دمکراتیک چپ (PDS) اطلاع داد. اکتو در نوامبر ۱۹۸۹ در جلسه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایتالیا خواهان حذف صفت کمونیستی از نام حزب شده بود. هدف از تغییر نام حزب کمونیست ایتالیا توسط اکتو بیش از هر مسأله ای متوجه در خواست اصلی اکثریت حزب در رابطه با وارد شدن به انترناسیونال سوسیالیستی طرح شده است.

دوشنبه ۸ اکتبر پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی برگزار شد. میخائیل گارباچف در سخنرانی خود از حزب خواست که از تفرقه و انشعاب اجتناب جوید. گارباچف اعلام کرد حاضر است با همه نیروهای ملی و ترقی خواه ائتلاف سیاسی بکند ائتلافی که بنیای آن برنامه های برای قلبه بر بحران فکلی جامعه شوروی باشد. مسأله مرکزی در پلنوم، مشورت و اظهار نظر پیرامون وضعیت بحرانی اقتصاد شوروی و راه حل های خروج از آن بود. گارباچف در پلنوم از مقاومت بخشی از حزب علیه پیشبرد سیستم بازار انتقاد کرد و وظیفه حزب دانست که در مقابل ترس موجود از این سیستم در جامعه شوروی کارگاه گرانهای را آغاز کند.

گورباچف تلاشهایی را که در جامعه شوروی با سوء استفاده از هلنیت و با هدف بی ثبات کردن جامعه شوروی دنبال می شوند محکوم کرد و از اعضای حزب وحل مسئله فلسطین، از سوی خلق فلسطین - اسرائیل همواره سدراه بوده است. دولت اسرائیل مکرراً راه حل های پیشنهادی سازمان ملل متحد را رد کرده و حتی هرگونه مذاکره ساده و مستقیم با فلسطینیان را پس زده است و کار رابجایی کشاند که تا بحال جنوب لبنان را نیز تحت تصرف خود دارد. دولت اسرائیل هرگونه کنترل و حتی حضور محافل بیطرف بین المللی در مناطق اشغالی را رد کرده و بصورت تکراری مشت آهنین خودش علیه انتفاضه (که مثال بارز مبارزه صلح طلبانه خلقی برای حل مسائل خودش است) را به معرض نمایش همگان می گذارد.

انترناسیونال سوسیالیستی برای نخستین بار در تاریخ خود در ایالات متحده آمریکا تشکیل جلسه داد. احزاب سوسیالیست لیوتوانی و استونی در کنفرانس نیویورک به عضویت انترناسیونال سوسیالیستی پذیرفته شدند. ویلی برانت رهبر انترناسیونال سوسیالیستی در مورد پذیرش این دو حزب تاکید کرد این اقدام تمامی جهان عرب، تابحال نتایج جنگ خلیج میان ایران و عراق را با پوست خودش حس می کند. جنگی که در آن از سوی غرب رودخانه سلاح بسوی خلیج جاری شد و میلیون ها دلاز که از حلقوم گزستان جهان سوم بیرون کشیده می شد، حیف و میل بادهای تحولات که در شرق وزیدن گرفت و طی راه تشنج زدایی بین ابر قدرتها، در میان میلیاردها انسان در کره زمین (از جمله در جهان عرب) امیدهای تازه ای را آفرید. اما در منطقه خاور میانه، دولت های عربی با پافشاری بر دیدگاههای نادرست و فلفلسیاسی نیاز آشکار دمکراسی را درک نکرده اند. نیازی که برای سیصد میلیون وجدان بشری که ۶۵ درصد آنان راجوانانی تشکیل می دهند که به آینده مطمئن چشم دوخته اند حیاتی بنظر می رسد.

تعمیر گری این چارچوبه آنگاه کامل می شود که استراتژی

مخالف فکلی وابسته به بوش، از همان روز اول، نسبت به خاور میانه تعال کردند و دست روی دست گذاشتند. این نتیجه گیری منطقاً از این حوادث ناشی می شود که: برای بحران خلیج، ایالات متحده آمریکا، ارتش مجهز و تا بدندان مسلحی را در نقاط کلیدی منطقه خاور میانه مستقر می کند، شورای امنیت

مردم پاکستان در انتخابات سال ۱۹۸۸، پس از ۱۱ سال دیکتاتوری نظامی ضیاء الحق، آغاز شده بود، میباشد.

فضای متشنج کنونی حاکم بر کشور، جهت ممانعت از تداوم همین روند ایجاد شده است. زیرا تنها با انتخاب مجدد حزب مردم پاکستان چنین امکانی متحقق می گردد. اتحاد جمهوری اسلامی که در ماه اوت با پیوند اتحادیه دمکراتیک اسلامی به رهبری محمدخان و بلوک احزاب متحد اپوزیسیون به رهبری فلام مصطفی ایجاد شده، علیه چنین امکانی جبهه بسته است. اتحادیه مزبور که نفوذ زیادی در محافل قضائی پاکستان دارد اکنون بی نظیر بوتو و برخی دیگر از رهبران حزب مردم پاکستان را به پشت میز محاکمه کشانده است. هدف آنستکه افکار عمومی نسبت به این حزب بدبین شود.

تحت چنین شرایطی و امکان صورت دادن تقلب در جریان انتخابات، اغلب ناظران کمتر تردیدی در مورد موفقیت اتحادیه جمهوری اسلامی در انتخابات به خود راه میدهند. به علاوه در این نیز تردیدی نخواهد بود که قدرتمندان اصلی کماکان رهبری ارتش و سازمان ای. سی. ای. (ساواک پاکستان) خواهند بود. سازمان اخیر که در میان مردم پاکستان به "حکومت ناخری" شهره است، تلاش می ورزد هر کس را که دست از پا خطا کند از قدرت دور نماید. آخرین نمونه آن، حکومت خانم بو تو بود.

فلسطینی، رئیس آژانس خبری کویت کونا

من به عنوان عرب به شما می گویم که:

آتی اش را حدس بزنیم، کاری بی فایده کرده ایم. در حال حاضر، تنها یک راه حل بمنظور برون رفت از بحران و اوضاع موجود در مقابل ما قرار می گیرد: خروج سریع نیروهای عراقی از کویت و برگشت به وضعیت عادی. پذیرش آنچه که در کویت اتفاق افتاد بمعنای پذیرش و تأیید تلویحی تمامی تزاوهای احتمالی منطقه ای در خاور میانه خواهد بود. چرا که تمامی کشورهای عربی در بین خودشان مسائل حل نشده ارضی را همواره حل می کنند: سوریه - لبنان، اردن - عراق - مصر - سودان، عربستان سعودی - عراق، امارات متحده عربی در میان خودشان، مراکش - موریتانی والی آخر.

مسئولیت اصلی و بزرگ این آخرین حادثه تراژیک بر دوش تمام دولتهای عربی سنگینی می کند. هیچکدام را نمی توان حذف کرد. (چه دور و چه نزدیک به منطقه بوده باشند) بهمان اندازه مسئولیت بزرگی بر عهده ایالات متحده آمریکا و محافل نزدیک به بوش و برهمه اروپا قرار می گیرد. اروپایی که بسمت همبستگی و انتگراسیون گام برمی دارند نمی توانند بدون نقش و مسئولیت سیاسی و استراتژیکی آن در نظر گرفته شود.

در عرض ۱۵ سال اخیر، جهان عرب را فلج کرده اند. در مورد مسئله فلسطین روندهای منفی بسیاری طی شده اند. و از آن سو استفاده های وسیعی صورت گرفته است. این مسئله بمانند خاری در بین تمام امور استراتژیکی خاور میانه عمل کرده و می کند. در مقابل پیشنهادات متعدد و متفاوت بمنظور مذاکره

نزاع در پاکستان در آستانه انتخابات

وحشت و ترور، مبارزه انتخاباتی در پاکستان را همراهی می کند. کشور پاکستان که در حیات ۴۳ ساله خود دشواریهای فراوانی را از سر گذرانده، تاکنون با چنین ابعدی از وحشیگری مواجه نبوده است. ناظران مقیم اسلام آباد مبارزه انتخاباتی کنونی را یک جنگ خونین نام نهاده اند. ارتش پاکستان می خواهد نشان دهد که اگر انتخابات ۲۴ اکتبر بر وفق مرادش انجام نگیرد، آتش نشان مرگ کشور را فرا خواهد

گرفت. انتخابات فعلی، پس از انحلال پارلمان و برکناری بی نظیر بوتو در آغاز ماه اوت توسط فلام اسحاق خان، رئیس جمهور پاکستان، انجام می گیرد. این انتخابات بسیار تعیین کننده است. موضوع فقط بر سر اشغال مجدد ۲۳۷ کرسی مجلس ملی و تشکیل حکومت آینده نیست، مسأله قبل از همه پیرامون تصمیم تداوم یا توقف روند دمکراتیزه کردن جامعه، که با پیروزی حزب

سمیرال کاریوتی

تجاوز عراق به کویت، ضربه ای سخت به کلیت چهره سیاسی و استراتژیکی تمامی جهان عرب بود.

تجاوز عراق به کویت، ضربه ای سخت به کلیت چهره سیاسی و استراتژیکی تمامی جهان عرب بود. که غیر منتظره و بدون هیچ گونه منطلق در شرایطی که همه چشمها به سوپاپ اطمینانی که "همبستگی پان عربی" نامیده می شد دوخته شده بود، اتفاق افتاد. درست در لحظات ببار نشستن و نتیجه گیری نشست فوق العاده سران عرب در قاهره این همبستگی تجزیه شد. برای دومین بار، در طی این روزها، دقیقاً بصورت قانونمند و حساب شده، دو جبهه بندی مشخص در پشت سران عرب بوجود آمده اند. جبهه اکثریت در موضع حضور نظامی در خلیج قرار نگرفت. نشست سران محکوم بودن تجاوز به کویت و در خواست خروج نیروهای عراق از این کشور را تاکید کرد و تصمیم به تشکیل نیروی فراگیر عربی را اعلام نمود. بدون اینکه وسائیل و تدارکات لازم برای عملی ساختن این تصمیم را در اختیار داشته باشد. این نیروی فراگیر عربی در کدام صحنه، هر صه و جبهه ای عمل خواهد کرد؟ آیا بدنبال این هدف خواهد رفت که نیروهای نظامی عراق را مجبور به ترک کویت کرده باشد و یا اینکه هملا در کنار نیروهای آمریکا قرار خواهد گرفت؟ و اصولاً و هملاً چگونه عملیات خویش را منظم خواهد کرد؟ آیا به درگیری های مستقیم با عراقیها کشیده می شود؟ - که آنها نیز هربند - یا نه؟ اظهاریه ای که بعد از ظهر امروز در بغداد انتشار یافت. نشست سران را بدلیل دیر کرد و تزلزل در اعلام تصمیم هایش، محکوم به شکست تلمذاد کرده است. اگر بخوایم این ارزیابی را بسط دهیم و نتایج